Український тижневик
Ukrainian weekly

NOVA ГАЗЕТА

№2(457), Січень 11, 2018, Нью-Йорк

№2(457), January 11, 2018, New York

«ВОГОНЬ І ЛЮТЬ», А НАСПРАВДІ «БРЕХНЯ И ПОБРЕХЕНЬКИ»

СТОР. 10

ХТО Й ЗА ЩО ВБИВ ІРИНУ НОЗДРОВСЬКУ?

СТОР. 5

ЖИТТЯ ПО МАКСИМУМУ: 80 ЛІТ ТОМУ НАРОДИВСЯ ВАСИЛЬ СТУС

СТОР. 7

КАПАДОКІЯ: СЛІДАМИ ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО, АРХІЄПИСКОПА КЕСАРІЇ

СТОР. 20-21

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЩЕДРИЙ ВЕЧІР!

СТОР. 19

СТОР. 18

NOVAгазета

**ВІТАЄ СВОЇХ ЧИТАЧІВ ТА ЇХНІ РОДИНИ,
РЕКЛАМОДАВЦІВ, СПОНСОРІВ, ПРИЯТЕЛІВ,
ОДНОДУМЦІВ ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, МАЛАНКОЮ,
ВАСИЛЕМ, СТАРИМ НОВИМ РОКОМ
ТА СВЯТИМ ВОДОХРЕЩЕМ!**

*Сієм, вієм, посіваєм –
З Новим роком вас вітаєм!
Сієм пшеницею, сієм зерном,
Сієм з душею і щирим добром.
Сієм у хаті, сієм для всіх,
Щоб не минали нас радість і сміх...*

*Дякуємо за увагу до нашої газети
та постійну підтримку
І Дай нам, БОЖЕ!*

***ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!***

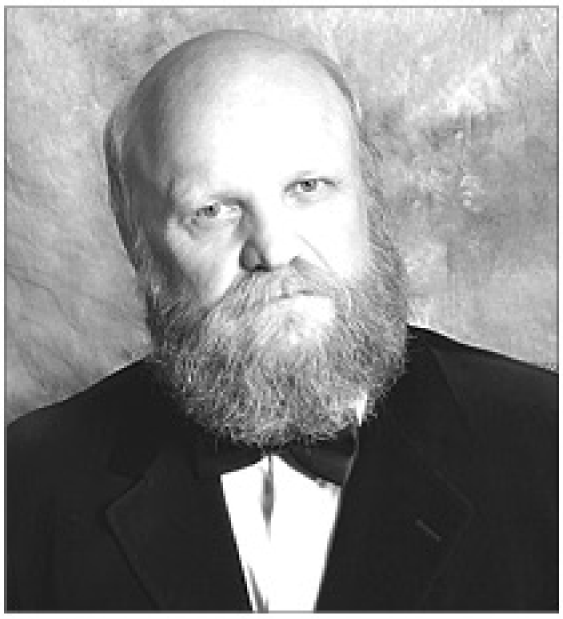

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У ці дні, коли все світове українство відзначає залишені нам у спадок від предків зимові релігійні свята, знову виринула дискусія про те, чи треба Україні й українцям дотримуватися старого (юліанського) календаря й святкувати, наприклад, Різдво Христове не 25 грудня, як це роблять католики й протестанти, а 7 січня, як це віками робили українці-сповідники віри православної.

Владоможці поспішили оголосити в Україні 25 грудня вихідним днем. І це, безперечно, правильно. Бо в Україні живуть і діють громади прихильників римо-католицької та численних відгалужень протестантської церков. Але заклики разом з ними переходити на григоріанський календар і православним, виглядають щонайменше дивно.

Насамперед це зрада наших дідів і прадідів, які залишили нам у спадок цю віру й ці дати. Не уподібнюймося тим «просвітителям» епохи розвинутого соціалізму, які на закид, що відмовлятися від християнської віри – це означає зраджувати своїх пращурів, відповідали: «Пращури були неписьменними, а тому не розуміли, що Бога немає. Ми ж люди письменні, а тому вірити в Бога – це означає приєднуватися до мракобісів». Час усе розставив на місця й показав, хто в цій суперечці був справжнім мракобісом.

Звернімося до наших духовних авторитетів, аби зрозуміти, чи варто Україні й усьому українству переходити при відзначенні релігійних свят на григоріанський календар.

Патріарх Філарет (УПЦ-КП): «Хоч Верховна Рада й ухвалила закон про святкування Різдва 25 грудня, але це не стосується ані православних церков в Україні, ані УГКЦ, а тільки однієї римо-католицької церкви. Тому для нас цей закон байдужий. Є він, чи немає, ми святкували й святкуватимемо Різдво Христове за старим стилем. Чому? Тому що цього хоче наш мудрий народ. Якщо народ готовий перейти на новий стиль у церковних святах, то ми перейдемо, а якщо не хоче, то ми не будемо переходити».

Глава Української греко-католицької церкви (УГКЦ) Святослав Шевчук: «Ми святкуватимемо Різдво 7 січня. Зміна календаря – це дуже непростий момент, який не залежить від мене, як глави церкви, але залежить від людей. Наша церква пережила дуже болючі календарні війни. Нам не потрібно жодних дій, які в черговий раз розділяли б українське суспільство. Більше того, в Україні в цій справі ми повинні діяти разом з нашими братами православними. Зміна календаря поки не на порядку денному».

Додамо до думок наших патріархів, що до юліанського календаря прив'язана так звана пасхалія. Це методика визначення дати Великодня, яку в 325 році затвердив Нікейський собор. А Великдень – найбільше свято для православних. Крім того, за юліанським календарем Великдень обов'язково має святкуватися після єврейської Пасхи, тоді як григоріанський, через астрономічно-математичні особливості, іноді порушує це правило. «Якщо єпископ, пресвітер чи диякон святкуватиме Пасху перед весняним рівноденням з юдеями, позбавляється священного сану», – сказано в Апостольських правилах, які церква приписує учням Ісуса.

Серед інших аргументів наводять і те, що за юліанським календарем жив сам Ісус Христос. Згадують і про благодатний вогонь, який, як відомо, сходить у храмі Гробу Господнього саме напередодні православного Великодня, а не католицько-протестантського. І головний аргумент – так святкували наші предки. Й не будемо засмучувати їхні душі на небесах своїми переходами з одного календаря на інший.

З повагою до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

НАЦІОНАЛІЗМ І НАЦИЗМ

Другу світову війну розв'язали радянські комуністи та німецькі нацисти. Попервах вони навіть святкували разом свої перемоги. На цьому знімку: спільний радянсько– німецький парад у Бресті. 1939 р

Останнім часом знову (вкотре вже!) активізувалася задавнена хвороба інтелектуального простору України: деякі начебто високоосвічені особи, демонструючи особисту антипатію до українського націоналізму як ідейної й політичної течії, водночас ототожнюють такі помітно різні явища, як націоналізм і нацизм, не надаючи вагомих доказів. Я особисто вельми скептично оцінюю реальний, а не декларований патріотизм низки українських партій і діячів, про що не раз писав, підкріплюючи свою позицію фактами та аргументами. Однак, коли люди, які звуть себе «філософами», «політологами», «аналітиками» та «експертами», висувають звинувачення на адресу українських націоналістів у дусі радянського агітпропу, то це дуже дивує. В хід ідуть заяви про Українську Повстанську Армію (УПА), яка начебто воювала проти «совітів» разом з Гітлером, майже дзеркальне повторення звинувачень на адресу України з боку лідерів Російської Федерації щодо «тотального переписування історії», ототожнення національної ідеї з… нацизмом і т. ін.

Проте, варто зазначити, що націоналізм, ця політична програма, збудована на почутті патріотизму (за Оксфордським словником політології), існував ще тоді, коли не було ані нацизму, ані комунізму. Велика Французька революція піднесла національні засади державного й суспільного життя проти імперсько-монархічних. Майже всі визвольні рухи пригноблених народів формувалися та діяли під прапорами ідеології націоналізму. Там, де йдеться про національну свободу, ідеологія націоналізму є неминучою. Проте, ми знаємо дуже мало прикладів, коли б національну свободу виборювали під гаслами лібералізму, соціал-демократизму, інтернаціоналізму і т. ін.

Є значно більше підстав ототожнювати німецький націонал-соціалізм та італійський фашизм з радянським комунізмом. Хоча б тому, що німецький нацизм народився в надрах робітничого соціалістичного руху. 7 квітня 1918 року мюнхенський слюсар Антон Дрекслер заснував Комітет незалежних робітників, що став філією Північногерманської асоціації сприяння миру. 1919-го Дрекслер об'єднав свою групу з Політичним робітничим союзом Карла Харера. Нове об'єднання дістало назву Німецька робітнича партія (Deutsche Arbeite Partei – DAP). Гітлер у цій партії одержав партійний квиток аж за номером 7. Невдовзі після його вступу партія була перейменована на Німецьку націонал-соціалістичну робітничу партію (National-Sozialistische Deutsche Arbeiterpartei, NSDAP).

«Нацизм» – це скорочення від «націонал-соціалізм». Тому в нацизмі обов'язково має бути соціалістична, антибуржуазна складова. Вождь італійського фашизму Беніто Муссоліні розпочинав свою кар'єру як профспілковий активіст та видавець соціалістичної газети «Аванті», у якій захоплювався Леніним та Жовтневою революцією. А італійський професор Стурце ще в 20-ті роки минулого століття писав, що фашизм – то є правий комунізм, а комунізм – то є лівий фашизм. Навряд чи можна прив'язувати до нацизму типового італійського націоналіста Джузеппе Гарібальді, угорського націоналіста Шандора Петефі, болгарського – Христо Ботева, польського – Юзефа Пілсудського і т. ін.

Отже, такі ототожнення не мають достатніх історичних і логічних підстав. Тим більше, коли йдеться про український націоналізм, що ніколи не був націоналізмом панівної нації. Саме тому він формувався й розвивався як ідеологія національного визволення. Навіть Ленін бачив засадничу відмінність між націоналізмом нації панівної (шовінізмом) і нації пригнобленої. До речі, прагнення до створення тоталітарного суспільства є атрибутивною рисою фашизму, комунізму й нацизму. Для націоналізму тоталітаризм – це риса факультативна, себто вона може бути, але її може і не бути (Джавахарлал Неру чи Сунь Ятсен вважаються в політичній науці взірцями націоналістів, але ж їм був глибоко чужий тоталітаризм).

Не прикрашає згаданих «філософів» і «політологів» некритичне повторення тез комуністичної пропаганди про «українсько-німецьких націоналістів». Сьогодні архів КГБ УРСР (як архів уже СБУ) є відкритим для всіх охочих. Будь-хто може ознайомитися з документами й пересвідчитися, що УПА воювала проти німецьких, радянських, польських, румунських, угорських та словацьких збройних формувань, які перебували на території України в період Другої світової війни. Там є також документи, що свідчать про масові репресії німецьких нацистів проти українських націоналістів.

До речі, у нинішній Російській Федерації спостерігається цікава тенденція – стовідсоткових російських нацистів і расистів, які вбивають іноземців за «не той» колір шкіри, оголошувати «націоналістами». З якою метою це робиться? Ще в XIX столітті чеський слов'янофіл Ян Гавлічек сказав: «Росіяни все російське називають слов'янським, аби потім усе слов'янське назвати російським». Спочатку своїх фашистів називають націоналістами, аби потім чужих націоналістів оголосити фашистами.

Навряд чи зазначені інтелектуали всіх лівих (соціалістів, соціал-демократів, ліворадикальних «зелених») ототожнюватимуть з комуністами, розуміючи, що це неправильно, а от несимпатичних їм націоналістів чомусь записують у нацисти. Якщо це лайка, то жодних претензій бути не може, бо кожен свариться, як хоче, але до наукового дискурсу такі ототожнення не мають жодного стосунку. Коли створюється пропагандистський продукт, що апелює не до розуму, логіки та ерудиції читача, а виключно до емоцій, інстинктів та ідейних стереотипів, оформованих попередніми поколіннями пропагандистів, не треба це прикривати псевдонауковими шатами.

Насамкінець хочу звернутися до авторитету людини, яку, сподіваюся, навіть згадані «експерти» не оголосить «нацистом». Ця людина ще дуже давно написала: «Все, що йде поза рами нації, се або фарисейство людей, що інтернаціональними ідеалами раді б прикрити свої змагання до панування однієї нації над другою, або хоробливий сентименталізм фантастів, що раді б широкими «вселюдськими» фразами покрити своє духове відчуження від рідної нації. Може бути, що колись надійде пора консолідування якихось вольних міжнародних союзів для осягнення вищих міжнародних цілей. Але се може статися аж тоді, коли всі національні змагання будуть сповнені і коли національні кривди та неволення відійдуть у сферу історичних споминів». 110 років тому ці слова написав Іван Франко. Проте, оскільки сучасний світ ще дуже далекий від безконфліктності, то національна ідея, як спосіб виживання нації в суперпроблемному світі, існуватиме набагато довше, ніж дозволятимуть згадані «інтелектуальні» особи…

Ігор Лосєв,
доцент Києво-Могилянської академії

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ПЕРЕГОВОРИ ДВОХ КОРЕЙ

Сеул і Пхеньян 9 січня почали перші за більш ніж 2 роки офіційні переговори. Зустріч присвячена можливій участі спортсменів з КНДР на Олімпійських іграх-2018.

Про це повідомляє інформаційна агенція Reuters.

«Ми розпочали переговори, щоб обговорити участь Північної Кореї в зимових Олімпійських іграх і Паралімпіаді в Пхенчхані, а також поліпшення міжкорейських відносин», – заявив міністр уніфікації Південної Кореї Чо Мьонг-Гьон.

Перед цим лідер КНДР Кім Чен Ин розпорядився створити необхідні умови для поліпшення відносин з Південною Кореєю. Раніше Північна Корея оголосила про намір узяти участь у зимових Олімпійських іграх у Пхенчхані, а президент Південної Кореї Мун Чже Ін заявив, що готовий провести переговори з лідером Північної Кореї Кім Чен Ином у форматі «віч-на-віч».

Північна й Південна Кореї вже домовилися на переговорах про відновлення каналу

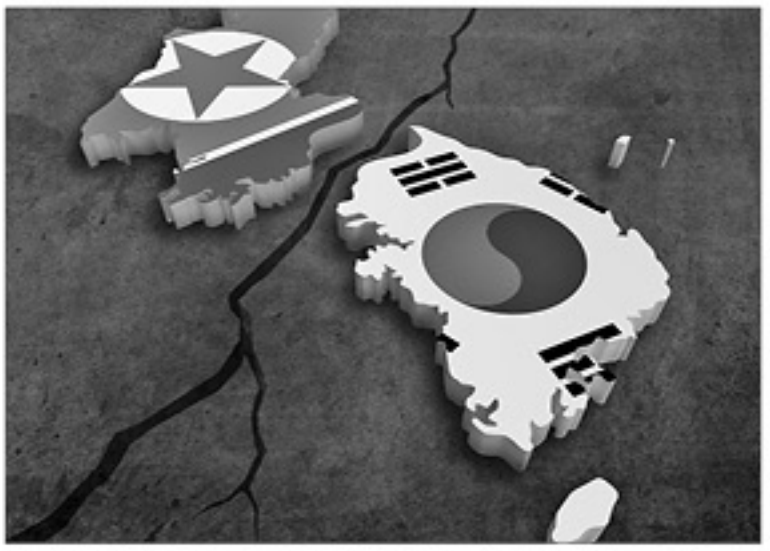

Сеул і Пхеньян після 2-річної перерви розпочали офіційні переговори

екстреного військового зв'язку між країнами, який було закрито в лютому 2016 року. На зустрічі в Пханмунджомі – селі в демілітаризованій зоні – обидві сторони вирішили провести військові переговори й відновити закриту військову гарячу лінію.

Як заявили в Держдепартаменті США, американці співпрацюватимуть із Сеулом, щоб гарантувати, що участь КНДР у зимовій Олімпіаді в Пхенчхані не порушуватиме санкцій ООН. Також Південна Корея запропонувала провести чергову зустріч сімей, які були розділені під час Корейської війни

ПЕРЕСТАНОВКИ В ПОЛЬСЬКОМУ УРЯДІ

З польського уряду пішов одіозний міністр Вітольд Ващиковський, який отруював польсько-українські відносини

Прем'єр-міністр Польщі Матеуш Моравєцький зробив перестановки в кабінеті міністрів. Про своє рішення він оголосив президенту Польщі Анджею Дуді під час урочистої церемонії 9 січня. У відставку відправлено двох міністрів з найбільш скандальною репутацією: міністра закордонних справ Вітольда Ващиковського та міністра оборони Антоні Мачеревича.

Новим главою польської дипломатії став Яцек Чапутович, який до цього був ректором Дипломатичної академії, а міністерство оборони очолив колишній міністр внутрішніх справ Польщі Маріуш Блащак. На думку спостерігачів, перестановки мають на меті поліпшити відносини Польщі із сусідніми країнами, передусім з Україною, а також з Брюсселем.

Тепер вже колишній міністр Ващиковський нагнітав істерію довкола Волинської трагедії під час Другої світової війни, чим затьмарював і гальмував розвиток польсько-українських взаємин. Окрім того, він часто вступав у конфлікт з керівництвом ЄС, захищаючи розкритиковану Брюсселем польську судову реформу. Колишній міністр оборони Антоні Мачеревич був прихильником конспіративних теорій. Він, зокрема, публічно заявляв, що «протоколи сіонських мудреців» – це історичний документ, а не підробка.

СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ: ПЕРША ТРАГЕДІЯ 2018-ГО

На початку січня біля берегів Лівії загинуло щонайменше 25 мігрантів, котрі намагалися на надувному човні перетнути Середземне море. Про це повідомила німецька неурядова організація Sea Watch. Це перший зареєстрований випадок загибелі мігрантів у році, що настав. Всього в човні було майже 150 осіб.

Італійська берегова охорона наводить інші цифри: за їхньою інформацією, трагедія забрала вісім людських життів, ще 84 особи вдалося врятувати.

Минулого року більше 171 тисячі мігрантів та біженців перетнули Середземне море в пошуках притулку й кращого життя в Європі. Такі дані навела Міжнародна організація з питань мігрантів. При цьому більше трьох тисяч осіб загинуло, намагаючись дістатися омріяного європейського берега.

Середземне море продовжує збирати страхітливу данину — людські життя тих, хто мріяв про світле майбутнє в омріяній Європі

ЧОЛОВІКИ ПОВИННІ МАТИ МОЖЛИВІСТЬ УПАДАТИ ЗА ЖІНКАМИ

Катрін Деньов та її однодумиці виступили проти кампанії «нового пуританізму»

Відома французька кіноактриса Катрін Деньов разом із сотнею відомих француженок підписалася під відкритим листом, у якому попереджається про небезпеку нового «пуританізму», який спалахнув унаслідок нещодавніх секс-скандалів та звинувачень у домаганнях. До відкритого листа, опублікованого у французькому виданні Le Monde, приєдналися письменниці, актриси та вчені.

«Чоловіків покарали без розбору, звільнили з праці лише за те, що вони торкнулися чийогось коліна або ж намагалися когось поцілувати», – йдеться в зверненні. «Зґвалтування – це злочин, але намагання спокусити когось, нехай і наполегливі чи незграбні – ні. Як і намагання чоловіків бути галантними не є шовінізмом. Чоловіки повинні мати можливість упадати за жінками – це природньо», – вважають авторки листа.

У листі відзначається, що боротьба проти домагань та зловживання владою деяких чоловіків є виправданою та потрібною. Однак постійні звинувачення вже вийшли з-під контролю й ними користуються аферистки та патологічні чоловіконенависниці.

Авторки звернення вважають, що такий підхід створює образ беззахисних жінок, які є вічними жертвами. «Як жінки, ми не бачимо себе в такому фемінізмі, який, окрім засудження зловживань, просуває ненависть до чоловіків та сексуальності. Якби люди жили за приписами таких феміністок, життя втратило б усі барви, які роблять його таким цікавим і чуттєвим», – йдеться в тексті.

74-річна Катрін Деньов раніше вже висловлювалася проти кампаній цькування у соцмережах чоловіків. Цей рух набрав обертів після скандалу довкола голівудського продюсера Гарві Вайнштейна, якого багато акторок звинуватили в сексуальних домаганнях і навіть зґвалтуваннях.

Минулого року журнал Time віддав свій традиційний титул «Людина року» жінкам, які відкрито виступили проти сексуального насильства й домагань.

За повідомленнями зарубіжних ЗМІ підготував
Хомя Мусієнко
Фото Reuters

ЖИТТЯ І СМЕРТЬ

ХТО ВБИВ ІРИНУ НОЗДРОВСЬКУ?

Ірина Ноздровська – це ім'я та прізвище асоціюються в нинішній Україні з торжеством беззаконня й відвертого бандитизму. Справа, пов'язана з убивством цієї вродливої 38-річної жінки, може мати такі самі наслідки, як Врадіївська трагедія. Тоді знахабнілий до максимуму мордоворот-міліціонер по-звірячому побив і зґвалтував жінку з повною впевненістю, що йому, господарю життя, нічого за це не буде. Мовляв, наш час – що хочемо, те й робимо. Нині та сама ситуація. Спостерігаючи за тим, як Україну розкрадають оптом і в роздріб владоможці, дотичні до влади «шавки» на місцях творять свій «беспредєл», нехтуючи законами не тільки державними, а й людськими. Втім, все по порядку.

У селі Демидів Вишгородського району Київської області 1 січня в річці знайшли оголене, з численними колото-різаними ранами тіло жінки, якою виявилася зникла напередодні юристка та правозахисниця Ірина Ноздровська.

27 грудня захист винуватця дорожньо-транспортної пригоди (ДТП) Дмитра Россошанського в Апеляційному суді Київської області майже добився його звільнення з-під варти за амністією. Однак суд ухвалив відправити справу до суду першої інстанції і продовжив йому арешт на 60 діб. Про це Ірина Ноздровська написала у Facebook.

«Як виявилось, вбивці, які мають цирози, гепатити, енцефалопатії та купу інших прєлєстєй, спокійно можуть скористатись Законом «Про амністію», вийти на волю та впевнено продовжувати свою кримінальну кар'єру. Втім, завдяки громадськості, яка довгі роки контролювала цю справу й постійно тримала руку на пульсі, цього не сталось», – написала Ірина.

ДТП сталося 30 вересня 2015 року в тому ж таки селі Демидів Вишгородського району, що на Київщині. Дмитро Россошанський, перебуваючи в стані наркотичного сп'яніння, на своєму авті збив насмерть односельчанку, 26-річну Світлану Сапатинську, рідну сестру Ірини Ноздровської. Дядько винуватця ДТП на той момент був головою Вишгородського районного суду, і вбивця розраховував, що його швидко «відмажуть».

Але після двох років судових розглядів суд у Обухові засудив Дмитра Россошанського до 7 років позбавлення волі. Ірина Ноздровська особисто вела справу своєї сестри в суді. Випустити злочинця на волю за амністією не вдалося також завдяки її зусиллям.

За версію слідства, 29 грудня батько засудженого Дмитра Россошанського Юрій Россошанський випадково зустрів Ірину Ноздровську на зупинці маршрутки в селі Демидів. Між ними розпочалась сварка, під час якої Юрій Россошанський вихопив з кишені саморобний ніж і з усієї сили вдарив ним у горло Ірину Ноздровську. Після цього Ю.Россошанський схопив мертве тіло юристки, закинув на плечі й виніс з місця злочину для того, щоб потім втопити в річці, що протікає поруч. На ранок 30-го грудня, отямившись і зрозумівши, що він скоїв жахливе вбивство, Юрій Россошанський подумував про самогубство. І він був би його вчинив, якби співробітники поліції його не затримали 8 січня. Того ж дня затриманому було повідомлено про підозру. Пізніше адвокат заявив, що за підозрою у вбивстві Ноздровської було затримано батька Дмитра Россошанського – Юрія Россошанського. 9 січня суд обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою строком на 60 діб (до 8 березня включно) без можливості внесення застави.

Пізніше правоохоронці знайшли в річці (в тій самій, у якій знайшли й труп) ніж, яким було вбито Ірину Ноздровську. Окрім того, на тілі загиблої правозахисниці виявили частини ДНК підозрюваного у її вбивстві Юрія Россошанського. Про це повідомив перший заступник голови Національної поліції – начальник кримінальної поліції В'ячеслав Аброськін. «9 січня були отримані результати перших експертиз, їх було призначено більше 70», – заявив він. «Результати проведення експертизи ДНК: на потерпілій були виявлені частинки, які належать підозрюваному», – додав Аброськін.

Але адвокат доньки вбитої юристки Анастасії Ноздровської Олександр Панченко не впевнений у тому, що правозахисницю Ірину Ноздровську вбив саме Юрій Россошанський. Про це він заявив журналістам по завершенні засідання Вишгородського районного суду, який обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

«Я дуже хочу побачити судово-медичну експертизу, яким був характер тілесних ушкоджень, механізми їхнього завдання, що призвело до смерті та звірити ці дані з матеріалами, озвученими в суді. Тому що Юрій Россошанський розповів, що робив, але це не можна нічим перевірити. Якщо нам не нададуть матеріали слідства, а дадуть якусь відписку, ми будемо скаржитися й думати, що слідство щось приховує. А в цьому випадку воно може приховувати одне – іншу особу, причетну до вбивства», – сказав Панченко. Також він додав, що сумнівається в тому, що лише Россошанський брав участь у вбивстві або що взагалі він був убивцею. «Як представники потерпілих, ми маємо підтримувати державне обвинувачення, просити покарання для підозрюваного. Але як можна просити покарати людину, якщо ми не впевнені, що вона має відношення до вбивства», – наголосив Панченко. Крім того, адвокат не виключає самообмови Ю.Россошанського. «Мені б дуже було цікаво подивитися, як Юрій Россошанський у 64 роки несе півтора кілометри тіло жінки, спокійно закинувши його на плече», – зауважив Панченко.

Ірина Ноздровська (ліворуч) зі своєю сестрою Світланою. Права на щасливе життя цих вродливих жінок позбавили злочинці

Україна приголомшена вбивством Ірини Ноздровської

Тим часом, Президент України Петро Порошенко провів зустріч з керівництвом Національної поліції, де йому надали звіт про розслідування вбивства Ірини Ноздровської. На зустрічі були присутні заступник голови Нацполіції – начальник Головного слідчого управління Віталій Невгад і секретар Ради національної безпеки й оборони України (РНБОУ) Олександр Турчинов.

«Я хотів би подякувати за блискучу роботу, за швидку реакцію», – сказав Порошенко представникам Нацполіції. За його словами, успішний результат у розслідуванні свідчить про високий потенціал, який має реформована поліція.

Утім, з Петром Порошенком погоджуються не всі. Народний депутат України Мустафа Найєм, який має досвід проведення журналістських розслідувань, зокрема, написав: «Згідно з озвученими матеріалами, 29 грудня 2017 року приблизно о 5-й годині вечора Ірина вийхала від станції метро «Героїв Дніпра» на маршрутці №355 в бік свого помешкання. Приїхавши на зупинку по вулиці Сонячній в селі Демидів, вона зустріла Юрія Россошанського. Між ними сталася словесна перепалка, і, як сказано в матеріалах справи, в цей момент у Россошанського «на ґрунті тривалих неприязних відносин виник раптовий умисел умисного протиправного заподіяння смерті» Ірині.

Згідно з версією слідства, у той момент не було свідків їхньої сварки. Россошанський був у стані алкогольного сп'яніння та мав ніж і, користуючись моментом, завдав Ірині 15 колотих ножових поранень, від яких вона померла. Після цього він поклав тіло на плече, відніс його в бік річки, зняв з жінки одяг та спалив його, коли повернувся додому.

За твердженнями обвинуваченого, він не планував вбивство «і опинився з ножем у руках на тій же самій зупинці в той же самий час, що й Ірина зовсім випадково». Слідчі стверджують, що під час допиту підозрюваний повністю визнав свою провину. Водночас захисники Ірини Ноздровської стверджують, що в них не було можливості ознайомитися з матеріалами справи. І, на жаль, цей фактор викликатиме сумніви в потерпілої сторони і провокуватиме виникнення найрізноманітніших версій трагедії».

За словами ще одного адвоката рідних убитої Анатолія Худякова, затримання Юрія Россошанського – «найлегша, найпростіша версія, яка лежала на поверхні».

«Тіло Ірини знайшли недалеко від будинку Россошанських. Знайшли так, ніби його ніхто й не ховав. Тобто, його мали залишити так, щоб його знайшли. Тому перші, до кого б виникли запитання, – сім'я Россошанських», – зазначив Худяков.

При цьому він наголосив, що ситуація з вироком у справі, яким займалася в останні роки Ірина Ноздровська про загибель її сестри в результаті ДТП за участю Дмитра Россошанського, ще не була остаточною і його родичам за останні 2 роки «нічого не заважало скоїти вбивство».

«Казати, що в Юрія Россошанського були мотиви (Дмитра посадили і у справі поставлено крапку), не можна. Захист Дмитра міг використати закон про амністію, і Дмитро міг би досить швидко вийти за амністією на волю. Відповідно, мотив для його батька жорстоко вбивати Ноздровську – дуже «натягнутий», – упевнений адвокат.

Худяков додав, що за роки розслідування і за час суду Юрій Россошанський поводився «досить стримано». «Були коментарі, якісь загрози, але ніхто їх, і Ірина в тому числі, не сприймав як такі, що матимуть наслідки», – додав він.

Адвокат підкреслив, що в нього і адвокатів виникають «дуже великі запитання» в зв'язку з тим, що правоохоронці не дають їм ознайомлюватися з матеріалами справи.

«Чи не хочуть від нас щось приховати? Тому що ми миттєво побачимо, якщо доказова база – слабка», – зазначив Худяков.

«Однозначно одне: справу було підготовлено, а час – вибрано. Замовником і виконавцем. І виконано грамотно», – заявив адвокат.

За даними Худякова, справу за фактом вбивства Ірини Ноздровської порушено за ч.1 ст.115 «Умисне вбивство» (до 15 років ув'язнення).

«На мій погляд, тут – ч.2 ст.115, де покарання – до довічного ув'язнення. Але тяжкість покарання має бути встановлено з урахуванням того, яким способом було скоєно злочин, з яких мотивів. На тілі Ірини – 15 колотих ножових ран», – заявив адвокат і додав, що рідні загиблої «хотіли б розуміти реальну картину» в результаті розслідування, а не «отримати цапа-відбувайла, на якого зручно повісити цю справу».

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

ДОНБАСЬКИЙ ВУЗОЛ

Сергій Жадан,
письменник і громадський діяч

ДИВА НЕ БУДЕ. БУДЕ ВІЙНА

Вертеп на танку. Фото Леоніда Логвиненка

Найменше все це нагадує свята. Попри те, що на кухні, в кутку, стоїть ялинка з тризубом угорі. Вікна завішані ковдрами, на сходах у коридорі – мішки з піском: казарма лише зовні видається сонною й порожньою, люди всередині воюють четвертий рік, готові до всього. Сама будівля розташована в центрі селища, на першому поверсі – магазин секонду й салон краси, між другим і третім поверхами стоїть автоматник, чужих не пропускає. Та чужі сюди й самі не підуть. Про те, що тут стоять українські військові, з «того» боку чудово знають – коли був останній обстріл Новолуганського, сюди теж били – снаряд летів просто в казарму, але потрапив у сосну, що росте навпроти будівлі. Зрізав стовбур, зрикошетив, побив машини військових. Сліди обстрілу можна побачити по всьому селищу – покришений асфальт, розбита вивіска на дитячому майданчику, кілька глибоких ям у парку. Сліди від вогню на церковній стіні. Вибиті вікна в старих хрущовках, деякі вже відремонтовані, з новими склопакетами, деякі й далі чорніють холодними провалами: очевидно, в багатьох квартирах ніхто не живе. В розбитому вікні тріпоче брудно-біла фіранка. Ніби хтось капітулює. Проходимо вуличками, дивимось, власне, куди прилітало. Місцеві на нас не звертають уваги – схоже, звикли. Покинутий дитячий садочок, невеличкий базарчик – чорний блискучий чорнозем пристає до підошов, торішня трава мокра й важка під грудневими опадами, за два дні завершується цей рік – четвертий рік війни.

«Дивіться, – показує військовий на пам'ятник, бачите там відбиток зірки? Попросили місцевих її прибрати. Там ще стрічка була «георгіївська». Ми кажемо, стрічка нехай лишається, лише пофарбуйте її в жовто-синій колір. Вони не погодились, просто зняли її. Це якщо вам цікаві настрої місцевих».

Про настрої місцевих із військовими говорити взагалі цікаво. Хоча їхні свідчення завжди слід сприймати обережно: не кожен місцевий наважиться з військовими бути відвертим.

«Вони хоч розуміють, хто їх обстрілював?» – вже, сидячи в казармі, на кухні, питаємо в знайомої. Знайома – харків'янка, воює в добровольчому підрозділі разом зі своїм чоловіком.

«Хтось розуміє, – відповідає вона, – хтось переконаний, що це українці стріляють самі по собі». «Люди різні, – додає. – Місцева, так би мовити, інтеліґенція, себто люди з вищою освітою, підтримує Україну. Так ось виходить».

Останні дні в селищі тихо. Лише іноді повітря струшує. Танк, коментує хтось. Особливої уваги на це ніхто не звертає – стріляють далеко, хвилюватись немає чого. Військові сходяться до столу – приїхали гості, всім хочеться поговорити, кожному є що розповісти. Командир розвідників розповідає, як займали села в «сірій зоні». Згадує про фермера, в якого зупинились. Той, зустрівши військових, з ходу висловився на підтримку ЗСУ, щоправда розкритикував про всяк випадок добровольчі батальйони. Коли дізнався, що перед ним саме добровольці – злякався й приготувався до найгіршого. Тим більше – добровольці вилучили в нього незаконну зброю. Поселив військових на кухні. «На столах стояли запаси домашнього вина. Десять великих баняків, ти уявляєш!» – із захватом розповідає розвідник. Коли добровольці за пару тижнів з'їхали, фермер із подивуванням виявив, що його запаси алкоголю лишились неторканними. Не знаю, чи вплинуло це якось на його настрої.

Сергій Жадан на гостині у військовиків на Східному фронті. Фото з архіву С.Жадана

На зворотньому шляху підбираємо до Харкова одного з бійців. Дорогою розповідає свою історію. Бізнесмен з Макіївки, підтримував Майдан. Навесні 2014-го їх почали виловлювати. Його попередили знайомі, встиг утекти. Кинув усе, що мав, перебрався до Харкова. Довго намагався потрапити на передовиу. «Тоді навіть за гроші не хотіли мобілізовувати. Ну, ось тому я тут», – каже про свій батальйон. «Загалом це честь – воювати за свою країну. Не кожному поколінню випадає», – додає.

Солдатський стіл до Свят-вечора. Фото Леоніда Логвиненка

Говорить насправді без пафосу, видно, довго це все собі обдумував. Говорить російською. Як і всі добровольці, з якими тут бачились. Харків'яни, дніпропетровці, східняки, одне слово – зустрічають на фронті четверту новорічну ніч, воюють за свою країну.

Уже в Бахмуті починаєш звертати увагу на новорічні вогні та прикраси. Ну, так – попереду свято, війна лишається позаду. Позаду лишається чорний важкий ґрунт незібраних полів. Позаду лишається холодне низьке небо над «сірою зоною». Позаду лишаються забиті фанерою вікна мирного населення й бійниці армійських казарм. Щодалі більше ялинок та яскравої реклами. Харків загалом тоне в світлі й мішурі. Вулиці забиті привітаннями від президента й мера. В магазинах не проштовхнешся, в ресторанах немає вільних місць. Ну, так – всі не можуть жити війною, війна втомлює, війна змучує, виснажує. Особливо тих, хто не має до неї жодного стосунку. Всім хочеться спокою. Всім хочеться затишку. Всі хочуть дива.

Ось тільки дива не буде. Буде війна. І вистояти в ній можна лише всім разом – і східнякам, і західнякам, і військовим, і цивільним. Незалежно від настроїв.

ВЕЛЕТНІ ДУХУ

6 січня відомому поету, дисиденту, в'язню сумління Василю Стусу виповнилося б 80 років. Із 47-ми років свого життя 13 він провів у радянських слідчих ізоляторах, карцерах, камерах-одиночках, мордовських таборах, на Колимі, на каторжній роботі в шахті.

ВАСИЛЬ СТУС: «ДОЛЯ ДОНБАСУ – ЦЕ МАЙБУТНЯ ДОЛЯ УКРАЇНИ»

Донецький клуб літераторів (Василь Стус – другий ліворуч). 1960-ті роки

У книзі «Життя як творчість» син поета Дмитро Стус розповідає, як його батько, 24-річний Василь Стус викладав українську мову на Донбасі. Наприкінці 1962-го року до Горлівки прибула група випускників Львівського університету. Молоді романтики сподівалися «будити національний дух» російськомовного Донбасу. Поміж них був і викладач української мови та літератури Василь Шиманський, що отримав направлення до тієї ж російськомовної школи, у якій працював Василь Стус.

8 грудня, відбувши уроки, Василі подалися до місцевої робітничої їдальні. Того дня на шахті, що знаходилася поруч зі школою №23, саме виплачували аванс. А кожен аванс у шахтарському містечку означає добру пиятику.

Василь Шиманський, який стояв першим, попросив: «Дайте мені, прошу, на перше борщ, на друге – шніцель із картопляним пюре та компот».

– Ти шо, падла, по-нашему гаварiть нє умеешь? Шо ти лєпіш: «дайте на перше», «дайте на друге», – почув він позаду себе п'яний голос.

Жінка, яка подавала страви, спробувала звичним для шахтарського вуха суржиком розрядити ситуацію, мовляв, як вам «нє встидно», це ж «учітєля нашей школи»!

Але під'южування друзів провокувало зухвальця до ще більшого нахабства: «А мне плєвать... Нє убілі етіх бандєровцев в сорок пятом, так сейчас добійом».

Подальше розгортання ситуації Василь Шиманський запам'ятав так: «Василь Стус розвертається (я не встиг навіть поставити підніс з обідом) хапає того плюгавця й піднімає (Стус ніколи не піднімав голосу, він і зараз не крикнув), а лише з гнівом вимовив голосно: «Замовчи негіднику, бо вишвирнемо тебе геть з їдальні!»

Підбігли з черги більш помірковані шахтарі, втихомирили розпочату бійку, і ми пішли їсти свій обід». Пізніше Василь Стус, безсилий перед обставинами, напише:

Ти що сказав? Що в зашморг
затягнеш
Мене, моїх дітей, мою дружину,
Всіх націоналістів з України,
Фашист червоний,
землю забереш
І на платформи —
в болота сибірські,
Людські кістки —
на добриво візьмеш?

Виливши почуття на папір, він більше ніколи не повернувся до цього тексту, аж поки в 1972 році його не розкопали в чернетках «люди з КГБ». Проте спокою Василь не знаходив. Надто багато більших і менших конфліктів уже накопичилося, надто все це боліло, надто прикро було бачити, як зі всім цим миряться вчорашні друзі, примушені приладжувати себе під диктат агресивного люмпена, що дедалі більше відчував вседозволеність, особливо – щодо української мови та культури. І він пише лист Андрієві Малишку, пам'ятаючи, як той допоміг першій публікації поета в українській періодиці – в «Літературній газеті» 1959 року, написавши прихильне напутнє слово.

Марія Стус з онуком, рідна сестра поета, яка донедавна жила в Донецьку. 2016 р.

«Дорогий Андрію Самійловичу! Звертаюсь до Вас за порадою. І прошу – коли Ви в змозі це зробити – зарадьте, будь-ласка. Інколи, зосереджуючись на однотонних враженнях від навколишнього, шукаючи кінцевих результатів дуже стрімкого процесу денаціоналізації значної частини українців, відчуваєш, що це – божевілля, що це – трагедія, якої лише інколи не почуваєш в силу притаманної нам (як національної риси) байдужості і, може, трохи релігійної віри в те, що все йде на краще. І тоді згадуєш одного поета, здається, Расула Гамзатова, котрий у рамках ортодоксальних все ж прохопився зі своїм затаєним: коли його мова зникне завтра, він волів би померти сьогодні...

Донецьк – місто чисто російське (чи майже чисто російське), я взяв призначення на роботу в глибинну Україну – на Кіровоградщину, хоч і відчував, що це – моя безсилість, що це – втеча. А втеча не вихід. Це ганьба... Зараз я викладаю рідну мову в Горлівці, у російській, звичайно, школі. У Горлівці є кілька (2-3) українських шкіл, яким животіти зовсім недовго. У Донецьку таких немає, здається, зовсім. Отож, картина дуже сумна.

У нас немає майбутнього. Коріння нації – тільки в селі, а «хуторянським» народом ми довго не проживем, пам'ятаючи про вплив міста, про армію, про всі інші канали русифікації. На Донбасі (та й чи тільки!) читати українську мову в російській школі – одне недоумство. Треба мати якісь моральні травми, щоб це робити.

Одна усна заява батьків – і діти не вивчатимуть мови народу, який виростив цих батьків. Хіба це не гопашний театр – з горілкою і шароварами? Обов'язково – німецьку, французьку, англійську мови, крім рідної.

Коли є цей закон, є право, то чого ждати? Чому немає масовості, чому немає максимального запровадження цього закону в життя, чому ми нечесно граємо – проти самих себе? Ганьба! Я волів би, щоб цей закон пішов у життя, тоді багато хто зміг би переконатись ще дужче, як розквітла наша культура, соціалістична за змістом, національна за формою.

Іноді видається, що діячі нашої культури роблять даремну справу. Вони співають, коли дерево, на якому сидять, ритмічно здригається од сокири... Як можна зрозуміти їхній спокій? Як можна зрозуміти слабосилі зітхання, кволі піклування про долю хутора Надії, слабенькі нарікання, коли мусить бути гнів, і гнів, і гнів!?

Коли хвиля русифікації – це об'єктивний процес і потрібний для майбутнього (історично справедливий), то чом нашим діячам культури і не служити прогресові? Чому б тоді не «перекваліфікуватись», щоб не гнати палиць у колеса того воза, який котиться по трупах таких дон-кіхотів, як козацькі літописці, і Капніст, і братчики, і Тарас, і «громадяни», і Драгоманов, і Франко і т. ін.

Як можна далі ждати? Як можна з усім цим миритись? Зовсім не важко знайти факти найгрубішого шовінізму, найбезсоромнішого національного приниження... Чому ж ми такі байдужі, звідки у нас стільки покори перед долею як фатумом?

Я вважаю, що доля Донбасу – це майбутня доля України, коли будуть одні солов'їні співи. Як же можна миритись з тим особливим інтернаціоналізмом, який може призвести до згуби цілої духовної одиниці людства? Адже нас – за 40 мільйонів...

Зрозумійте мене в моєму горі, бо я чую прокляття віків, чую бездіяльний свій гріх перед землею, перед народом, перед історією. Перед людьми, що своєю кров'ю окропили нашу землю. Довгий мартиролог борців за національну справедливість лишає нам історія, а ми навіть на гнів праведний не можемо здобутись».

Лист цей лишився без відповіді. І, можливо, якби тоді, в 1960-ті, ті, від кого це залежало, знайшлися що відповісти й адекватно відповіли, «майбутня доля України» на Донбасі сьогодні склалася б зовсім інакше...

«Василь так любив Україну! Але, що ж зробиш... Він її любив, а Україна його не дуже», – з гіркотою каже сестра поета Марія Стус, яка виросла на Донбасі й жила б там, напевне, й сьогодні, якби не війна. Її хата була у самому пеклі – за дві вулиці бойовики спорудили свій блокпост. З одного боку Піски, де ведуться активні бойові дії, а з іншого – Донецьке летовище. Коли снаряд влучив у будинок сусідів у Донецьку, Марія Стус зрозуміла, що час виїжджати. Марія з дітьми та внуками стала біженкою. Разом з дітьми та внуками їм вдалося дістатися Києва. 11 березня 2016 року родина отримала від міського голови Києва Віталія Кличка ключі від помешкання, яке їй купив за власні кошти його менший брат, наш уславлений боксер-чемпіон Володимир Кличко. В новому будинку, біля скверу імені Василя Стуса.

Підготувала
Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Наша довідка: Василь Стус – відомий український поет і публіцист, перекладач, літературознавець, правозахисник, один із найбільш активних і рішучих членів українського дисидентського руху, в'язень сумління, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (1990), Герой України (2005). Народився 6 січня 1938 року в селі Рахнівка Вінницької області. Коли йому було два роки, родина переїхала до Сталіно (тепер – Донецьк), де батьки дістали працю на одному з хімічних заводів. Закінчив середню школу № 75 і вступив до Сталінського педагогічного інституту, закінчивши його за спеціальністю «українська мова та література» в 1959 році. За розподілом поїхав до школи в Кіровоградській області, за два місяці був призваний до лав Радянської Армії.

Після звільнення від 1961 до 1963 року працював учителем української мови й літератури в середній школі № 23 міста Горлівки (Донецька область). У березні 1963-го став літературним редактором газети «Соціалістичний Донбас», яка в ті часи виходила російською та українською мовами.

Восени 1963 року вступив до аспірантури Інституту літератури імені Шевченка та переїхав до Києва. У січні 1972-го його заарештували, звинувативши в антирадянській агітації. Відбув п'ять років таборів у Мордовії і два роки заслання в Магаданській області. На початку 1980 року затримали вдруге, засудивши до 10 років примусових робіт і 5 років заслання.

Помер 4 вересня 1985 року в карцері табору 389/36 поблизу села Кучино Пермської області. Посмертно реабілітований у 1990 році. Перепохований на Байковому цвинтарі в Києві.

В УКРАЇНІ

СВІТОВИЙ БАНК ЗБЕРІГ ПРОГНОЗ ЗРОСТАННЯ ВВП УКРАЇНИ

Світовий банк залишив незмінним прогноз стосовно зростання внутрішнього валового продукту (ВВП) України в 2018–2020 роках. Про це йдеться в підготовленій банком доповіді Global Economic Prospects.

У ній наголошується, що зростання економіки в 2018 році буде на рівні 3,5%, в 2019 та 2020 роках – 4%. «В Україні зростання економіки в 2017 році сповільнилося після торгівельної блокади на Сході України, яка порушила видобуток і виробництво електроенергії», – сказано в доповіді. Світовий банк прогнозує, що затишшя в геополітиці дозволить Україні прискорити зростання економіки. Раніше президент України Петро Порошенко заявляв, що влада змушена шукати нестандартні підходи в питанні поліпшення інвестиційного клімату та зростання української економіки.

У ВІДНОСИНАХ З РОСІЄЮ ДЛЯ США УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

Санкції США проти Росії пов'язані, головним чином, з агресією проти України, й тому для того, щоб нормалізувати відносини Вашингтона з Москвою, потрібно спочатку владнати українське питання. Про це заявив державний секретар США Рекс Тіллерсон у розмові з журналістами інформагентства АР, стенограму якої поширив у вівторок, 9 січня, Державний департамент США.

«На агресії Росії проти України базується вся архітектура санкцій, в тому числі американських. Я хочу сказати, що перші санкції проти Росії були введені у зв'язку із захопленням Криму, а потім вони поступово посилювалися», – зауважив Р.Тіллерсон. Так держсекретар пояснив своє висловлювання, що Україна є «нарвним каменем» у відносинах між США та Росією. «І саме тому ми вважаємо, що для поліпшення наших відносин з Росією важливо розв'язати цю проблему, якщо ми зможемо це зробити. Поки це питання залишатиметься невирішеним, санкції зберігатимуть свою чинність», – підкреслив держсекретар США.

Водночас, він наголосив, що санкції може бути посилено в разі загострення ситуації. «Чесно кажучи, в останні пару місяців минулого року ситуація погіршилася, оскільки ми спостерігали підвищення рівня насильства на сході України, збільшення кількості загиблих серед цивільних, збільшення числа порушень припинення вогню».

Раніше в інтерв'ю телеканалу CNN Рекс Тіллерсон заявив, що Сполучені Штати у відносинах з Росією дали чітко зрозуміти, що якщо говорити про поліпшення відносин, то нарвним каменем лишається українське питання.

СУД У НІДЕРЛАНДАХ ЗАМОРОЗИВ АКТИВИ РІНАТА АХМЕТОВА

Суд у Нідерландах видав тимчасовий наказ заморозити базовані в Нідерландах активи українського бізнесмена Ріната Ахметова. Наказ пов'язаний з постановою суду на Кіпрі заморозити 820 мільйонів доларів у справі «Укртелекому» й стосується зареєстрованих у Нідерландах підприємств групи Ахметова Systems Capital Management (СКМ).

Британське видання ділових кіл Financial Times 5 січня січня оприлюднило статтю «У Ріната Ахметова з України заморозили активів на 820 мільйонів доларів». Як повідомило видання, «Рінат Ахметов, найбагатша людина України, отримав ордер суду з Кіпру про замороження його активів на 820 мільйонів доларів у давній юридичній суперечці із суперником навколо найбільшої в його країні телекомунікаційної компанії фіксованого зв'язку».

Рішення Окружного суду Нікосії стосовно Ахметова й дев'яти інших сторін було ухвалене ще 27 грудня, а газеті, йдеться в статті, його надав позивач, компанія Raga Establishment. Її власником є Денис Горбуненко, колишній український банкір. Він домагається від Ахметова та інших виплати повної суми за продаж «Укртелекому». Компанія заявляє, що 2013 року продала «Укртелеком» Ахметову за 860 мільйонів доларів, але отримала з цієї суми тільки 100 мільйонів.

Рішення суду означає, що Ахметов та інші відповідачі вільні розпоряджатися своїми активами, але за деяких умов, головна з яких – завжди зберігати ці активи принаймні на суму в 820,5 мільйона доларів, якої домагається компанія Raga. 8 січня в СКМ заявили, що оскаржили рішення суду на Кіпрі.

МІХЕЇЛ СААКАШВІЛІ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ДАВАТИ ЗРАЗКИ СВОГО ГОЛОСУ ДЛЯ ЕКСПЕРТИЗИ, ПОБОЮЮЧИСЬ МОНТАЖУ

Колишній президент Грузії, лідер Руху нових сил Міхеїл Саакашвілі кілька разів відмовлявся надати слідству зразок свого голосу для експертизи запису нібито його розмови з українським бізнесменом Сергієм Курченком, який переховується в Росії, повідомив заступник генерального прокурора Євген Єнін в інтерв'ю «5 каналу», яке транслювалося 9 січня.

5 грудня генеральний прокурор України Юрій Луценко заявив, що Міхеїл Саакашвілі отримав від бізнесмена Сергія Курченка, який переховується в Росії, півмільйона доларів на свою діяльність в Україні. Він навів записи перехоплення розмов, що, за його словами, підтверджують це.

Саакашвілі назвав неправдивими всі обвинувачення на свою адресу. Після цього Сергій Курченко заявив, що не знайомий з лідером Руху нових сил.

Колишній президент Грузії заявив, що його голос «можна використати в будь-якому ракурсі», а його адвокат Руслан Чорноліцький назвав результати попередньої експертизи, проведеної Генпрокуратурою, «повністю сфальсифікованими».

М.Саакашвілі затримали 8 грудня в помешканні одного з його прихильників. Його підозрюють за статею Кримінального кодексу України про «сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їхньої злочинної діяльності». Суд 11 грудня не задовольнив клопотання прокуратури про запобіжний захід для Міхеїла Саакашвілі у вигляді цілодобового домашнього арешту.

ЕПІДЕМІЯ КОРУ В КИЄВІ

У Києві, станом на 9 січня, зареєстровано 54 випадки небезпечної інфекційної хвороби -кору, з них 43 випадки серед дітей. Про це повідомила прес-служба Подільської районної державної адміністрації міста Києва.

«За попередніми даними, майже всі хворі були не щеплені проти кору через відмову. Хворіють діти різних вікових груп. Серед дітей дошкільних навчальних закладів зареєстровано 11 випадків, серед школярів – 21 випадок. Також зареєстровано 1 випадок у вчителя початкової школи», – йдеться в повідомленні. За цими ж даними, встановлено, що понад 20 хворих до 30 грудня 2017 року відвідували масові заходи в Києві.

В адміністрації зауважують, що в 2017 році зареєстровано 5 спалахів кору, 4 з яких – серед представників циган (захворіло 34 особи, у тому числі 32 дитини). З початку 2018 року інтенсивність епідемічного процесу значно зросла. За останні дні надійшла інформація з Одеси, де також зафіксовано випадки захворювання на кір.

Кір легко передається від людини до людини. Спочатку хворий відчуває ознаки звичайної застуди: нежить, температуру, кашель, приблизно через тиждень з'являється висип (спочатку на голові, далі – на верхній та нижній частинах тулуба). Серед ускладнень, які викликає кір – ураження нервової системи (енцефаліт), пневмонія, отит, втрата зору.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, щороку в світі 30-24 мільйонів дітей хворіють на кір, понад 800 тисяч помирають від самої інфекції та її ускладнень. Це означає 314 смертей на день, 13 смертей щогодини.

АМЕРИКАНЦІ ТА УКРАЇНЦІ ЗНАЧНО БІЛЬШІ ВОРОГИ ДЛЯ РОСІЯН, НІЖ БОЙОВИКИ ІДІЛ

Сполучені Штати Америки та Україна значно випередили терористичну організацію «Ісламська держава» у списку ворогів для росіян. Про це свідчать результати опитування, проведеного «Левада-центром». Зокрема, відповідаючи на запитання, чи є у сьогоднішньої Росії вороги, 66% учасників опитування відповіли ствердно, 21% – заперечно, 13% вагалися з відповіддю. Серед тих, хто вважає, що в Росії є вороги, 68% назвали ворогом США, 29% – Україну, 14% – Євросоюз, 10% – колишні республіки СРСР (країни Балтії, Грузію тощо), 8% – Польщу, 6% – Німеччину, 6% – НАТО, 6% – Англію, 5% – ісламістів, прихильників фундаментального ісламу (ІДІЛ). Країни Близького Сходу ворогами Росії назвали 4% опитаних. Водночас для 4% респондентів ворогами Росії є ті, «хто сьогодні перебуває при владі (чиновники, уряд, «друзі Путіна»). Тероризм ворогом Росії назвали 3%, країни Далекого Сходу – 3%, корупцію – 3%, олігархів і банкірів – 2%, Китай – 2%, опозицію (п'яту колону, Навального) – 2%, русофобів, західників – 1%. Водночас, по одному відсотку у списку ворогів Росії набрали президент Росії Володимир Путін і ліберали. Опитування було проведене з 1 по 5 грудня 2017 року за репрезентативною всеросійською вибіркою міського та сільського населення серед 1600 осіб віком 18 років і старше у 137 населених пунктах 48 регіонів країни.

ПОМЕР КОЛИШНІЙ ЗЯТЬ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО

Колишній чоловік доньки екс-прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко Євгенії британський рок-музикант Шон Карр помер у віці 49 років. Смерть прийшла до нього уві сні 8 січня в столиці Чехії Празі. Повідомлення про смерть музиканта було опубліковано на сторінці гурту Death Valley Screamers (DVS) у Facebook.

Євгенія Тимошенко й Шон Карр одружилися в 2005 році. В британця це був другий шлюб. До одруження на батьківщині в Карра була майстерня з ремонту взуття. Після переїзду в Україну він заснував українсько-британський рок-гурт DVS, котрий існує й донині.

У 2012 році Є.Тимошенко та Ш.Карр розлучилися. І до одруження, і після у Шона Карра були серйозні проблеми з алкоголем, а відтак і з серцем.

ХОДА ЗВІЗДАРІВ У ЛЬВОВІ

На другий день Різдва, 8 січня, центральною частиною Львова пройшли дорослі й маленькі учасники традиційного, вже дванадцятого за ліком, фестивалю «Спалах Різдвяної зірки». Головним символом цьогорічного фесту стала зірка під назвою «Героїчна», створена з предметів військової амуніції за проектом «Військово-польовий арт» Павла Роутера. Як і годиться, несли її бійці АТО.

Біля головної міської шопки, що на площі Ринок, учасників велелюдного костюмованого різдвяного параду зустрів міський голова Андрій Садовий, який заколядував разом із зіздарями та щиро подякував їм за збереження традицій.

Цього року свято Різдва об'єднало два великі різдвяні фестивалі: Мжнародний різдвяний та «Спалах Різдвяної зірки». Сама ж ідея фестивалю зародилася в Музеї народної архітектури та побуту Ім. Климентія Шептицького. Завдяки організаторам та ентузіазму майстрів зіркарської справи – Богдану Новаку та Михайлу Швецю, а також підтримці компанії «Львівські ярмарки», виготовляти зірки й долучатися до Ходи зіздарів стало доброю різдвяною традицією древнього Львова.

За повідомленнями українських видань та інформаційних аґенцій

В АМЕРИЦІ

ЯКИМ БУДЕ НОВЕ ІММІҐРАЦІЙНЕ ЗАКОНОДАВСТВО?

У вівторок, 9 січня, в Білому домі відбулася зустріч Президента США Дональда Трампа та провідних сенаторів від обох партій. На зустрічі обговорювалися проблеми, пов'язані з будівництвом стіни на мексикансько-американському кордоні та новим імміґраційним законодавством, на ухваленні якого наполягає Трамп, добиваючись скасування програми так званої лотереї ґрін-карт та ухвалення нових імміґраційних правил, згідно з якими до США пускатимуть переважно тільки тих імміґрантів, які наберуть достатню кількість балів, тобто відповідатимуть таким основним вимогам, як достатньо молодий вік, знання англійської мови, володіння фахом, яких бракує в США.

На зустрічі також порушувалася проблема так званої програми DACA, яка давала відстрочку депортації дітей, батьки яких нелегально в'їхали до США (нині їм від 15 до 36 років). Трамп вже вкотре заявив, що готовий амністувати цих осіб, але в обмін на фінансування Конґресом будівництва стіни на мексикансько-американському кордоні.

ТИСЯЧІ САЛЬВАДОРЦІВ МОЖЕ БУТИ ДЕПОРТОВАНО

Сполучені Штати припинять захист 262 500 громадян Сальвадору, які мешкають і працюють у США протягом майже двадцяти років. Про це повідомили в понеділок, 8 січня, високопоставлені службовці адміністрації Д.Трампа.

Тимчасовий статус, який захищав сотні тисяч сальвадорців від депортації, встановленого після нищівного землетрусу, закінчиться 9 вересня 2019 року. Цього дня особи, які протягом двох десятиліть проживали й працювали в США легально, повернуться до статусу, який вони мали до часу встановлення Тимчасового статусу захисту. Вони також матимуть можливість подати заяву про отримання іншого імміґраційного статусу, такого як віза, або на основі родинних зв'язків та працевлаштування.

Це рішення, без сумнівів, залишить деяких сальвадорців без потрібних документів, і їм загрожуватиме негайна депортація.

У запланованому раніше огляді умов у Сальвадорі, адміністрація президента Трампа встановила, що ця центральноамериканська країна достатньою мірою подолала наслідки стихійного лиха і її громадяни, які тимчасово перебували в США, можуть повернутися на батьківщину.

СПЕЦПРОКУРОР ХОЧЕ ДОПИТАТИ ПРЕЗИДЕНТА

Команда спецпрокурора США Роберта Мюллера, яка проводить розслідування про можливе втручання Росії в американські президентські вибори 2016 року, збирається допитати президента Дональда Трампа. Про допити повідомили кілька ліберальних американських ЗМІ (зокрема, газета Washington Post, телеканали CNN і NBC) з посиланням на неназвані джерела, «знайомі із ситуацією».

За інформацією джерел, Роберт Мюллер нібито заявив про бажання зустрітися й поговорити віч-на-віч з президентом під час зустрічі з його юристами Джоном Даудом і Джеєм Секуловим. На зустрічі з адвокатами Трампа, крім Мюллера, також був присутній заступник спецпрокурора Джеймс Кварлес.

Згідно з цими повідомленнями, команда Мюллера в своєму розслідуванні рухається швидше, ніж уявляють собі люди, не залучені безпосередньо в цей процес. Джерела також повідомили, що Трамп не проти ідеї зустрічі зі спецпрокурором і вважає, що це зніме всі питання про ймовірну координацію дій між його штабом і Кремлем під час виборчої кампанії 2016 року.

Вашингтонські експерти в сфері кримінального права Чак Розенберг і Алан Дершовіц в коментарі телеканалу NBC пояснили: американські слідчі завжди приділяють велику увагу поведінці людей під час інтерв'ю – їхнім жестам, тону й мімічці. За їхніми словами, команда Мюллера навряд чи піде на угоду з юристами Трампа й погодиться прийняти письмові відповіді замість зустрічі віч-на-віч.

ДОНАЛЬД ТРАМП ПОДАВ ДО СУДУ НА BUZZFEED

Особистий адвокат Дональда Трампа Майкл Коен звернувся з позовом до суду на новинний сайт BuzzFeed через рік після того, як він опублікував скандальне досьє, що містить брехливі й образливі твердження про буцімто брутальну поведінку Трампа в Москві та обвинувачення на адресу виборчої команди 45-го президента США в змові з Росією. Коен повідомив, що він також подав другий позов до федерального суду про наклеп проти компанії Fusion GPS, яка залюбки поширювала це досьє.

Позов було подано через кілька годин після того, як Даян Файнштейн, головний демократ в судовому комітеті Сенату, в односторонньому порядку опублікувала розшифровку свідчень засновника Fusion GPS Гленна Сімпсона.

Нагадаємо, 10 січня минулого року телеканал CNN повідомив про існування 35-сторінкового документа про зв'язки Трампа з РФ, який циркулює серед ключових ЗМІ Сполучених Штатів, а також є в розпорядженні політичної еліти країни – зокрема, вісімки лідерів Конґресу. Як стверджувалося, їм надали цей документ керівники чотирьох розвідувальних відомств США на закритому брифінгу з питань безпеки. CNN підкреслила, що американська розвідка не є його автором, а лише поінформувала конґресменів про те, що даний документ циркулює серед еліт США ще від 2016 року.

11 січня 2017 року видання Buzzfeed оприлюднило сканкопію цього зітканого з вигадок і відвертої брехні 35-сторінкового документа, який став рік тому головною темою для цькування Трампа.

ЯДЕРНА БОЄГОЛОВКА ПРОТИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

Адміністрація Трампа планує послабити обмеження на використання ядерної зброї й розробити нову ядерну боєголовку для ракет Trident. Про це, посилаючись на колишнього помічника Барака Обами з питань контролю над озброєннями й нерозповсюдження ядерної зброї Джона Вулфстала, пише газета The Guardian.

Вулфстал заявив, що новий Огляд ядерної політики (Nuclear Posture Review), підготовлений днями Пентагоном, передбачає модифіковану версію ракети для підводних човнів Trident D5 зі зменшеною боєголовкою для стримування Росії від використання тактичних боєголовок у конфлікті в Східній Європі.

Нова ядерна політика значно рішучіша, ніж позиція адміністрації Обами, яка була спрямована на скорочення ролі ядерної зброї в обороні США.

Противники нової політики висловили тривогу з приводу створення більш «придатної для використання» ядерної зброї, стверджуючи, що це робить ядерну війну більш імовірною.

Огляд також розширює обставини, за яких США могли б використовувати свій ядерний арсенал, включаючи можливість відповіді на неядерну атаку, у разі коли вона призвела б до масових жертв, або була спрямована на об'єкти критичної інфраструктури чи проти командування ядерних сил.

Очікується, що Огляд ядерної політики, перший за вісім років, буде опубліковано після щорічного звернення президента США до Європейського Союзу в кінці січня.

ДЛЯ ЗАХИСТУ ВІД ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ

Уряд США схвалив продаж протиракетних систем Японії для захисту від зростаючої ядерної та ракетної загрози з боку Північної Кореї. Про це заявив офіційний представник Держдепартаменту.

Державний департамент у вівторок, 9 січня, попросив Конґрес затвердити продаж чотирьох систем і пов'язаних з ними апаратних засобів, які може бути запущено з есмінців в морі або з наземної системи.

У грудні Японія офіційно ухвалила рішення про розширення своєї системи протиракетної оборони з наземними радіолокаційними станціями та перехоплювачами на базі наземних станцій Aegis.

Угоду на суму 133 млн. доларів укладено на тлі випробувань балістичних ракет КНДР, деякі з яких пролітали над територією Японії, а також її шостого й найпотужнішого ядерного випробування в 2017 році.

ПЛОЩА ПЕРЕД РОСІЙСЬКИМ ПОСОЛЬСТВОМ У ВАШИНГТОНІ НОСИТИМЕ ІМ'Я БОРИСА НЄМЦОВА

Мерія Вашингтона одностайно проголосувала за законопроект про перейменування площі перед посольством Росії в американській столиці на площу імені Бориса Немцова.

Перейменування набере чинності 27 лютого.

Бориса Немцова було вбито в центрі Москви в ніч на 28 лютого 2015 року. У справі про вбивство політика було засуджено п'ятеро осіб – чеченців Заура Дадаєва, Анзора і Шаїда Губашевих, Темірлана Ескерханова і Хамзата Баха. З.Дадаєва, якого визнали виконавцем убивства, в липні минулого року було засуджено до 20 років ув'язнення в тюрмі суворого режиму.

Раніше посол Росії в США Анатолій Антонов заявив, що в нього не викликатиме жодних емоцій перейменування площі у Вашингтоні на честь убитого російського опозиційного політика Бориса Немцова.

Внаслідок перейменування посольство Росії у Вашингтоні отримає адресу: «Борис Немцов плаза, будинок 1».

СМЕРТЕЛЬНІ ЗСУВИ ҐРУНТУ В КАЛІФОРНІЇ

Щонайменше 13 осіб загинуло в південній Каліфорнії через масштабні зсуви ґрунту, викликані зливами. Поліція попереджає, що кількість загиблих може зрости, адже з кількома особами немає зв'язку. Ще 163 особи зазнали травм, четверо з них перебувають у критичному стані. Три сотні осіб заблоковано в каньйоні Ромеро – популярній серед пішохідних туристів місцині на сході Санта-Барбари.

Як повідомляє поліція, місцевість, яка постраждала від зсувів, «схожа на поле битви Першої світової війни». Тисячі людей змушені були виїхати з небезпечних районів, ще півсотні були визволені рятувальниками, адже були заблоковані у власних оселях чи на дорогах.

Як пояснюють у Національній погодній службі США, зсуви сталися саме в тих районах, які найбільше постраждали від нещодавніх пожеж. Вогонь знищив там рослинність, яка скріплювала ґрунт, та створив водонепроникний шар, через що земля не змогла поглинути вологу зі злив. Як наслідок, дощі призвели до зсувів ґрунту та сходженню селевих потоків з камінням. Рятувальники просять людей не перетинати такі потоки навіть на автомобілях, адже це небезпечно для життя.

«ЗОЛОТИЙ ГЛОБУС»-2018

Церемонія вручення престижної кінематографічної премії «Золотий глобус», яка за ступенем престижності поступається лише «Оскару», відбулася в ніч на 8 січня в Лос-Анджелесі.

Кращим драматичним фільмом року на ній було визнано стрічку Мартіна Макдонаха «Три білборда на кордоні Еббінґа, Міссурі». Цей режисер отримав також першу премію в номінації «Кращий сценарій».

Кращим кінорежисером року визнано Ґільєрмо дель Торо за фільм «Форма води». Стрічка «Таємниця Коко» стала кращим мультиплікаційним фільмом, а кращою кінокартиною іноземною мовою став німецький фільм «На межі» Фатіха Акина.

Кращою актрисою року, за версією журі «Золотого глобуса», стала виконавиця головної ролі у фільмі Макдонаха Френсіс Макдормант, а кращим актором – Александер Скарсґорд, за роль у фільмі «Велика маленька брехня». Цей фільм, до речі, зібрав найбільший урожай «Золотих глобусів» – 4.

За повідомленнями світових та американських інформаційних аґенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент «Нової газети» в Америці

Дональд Трамп-тріумфатор. Вечір 8 листопада 2016 року

FIRE & FURY = БРЕХНЯ Й ПОБРЕХЕНЬКИ

Сили, які ганебно програли в 2016 році президентські вибори Дональду Трампу, ніяк не заспокояться. Вони вдаються до дедалі нових і нових способів якщо не підвести 45-го Президента США під імпічмент, то бодай зіпсувати йому життя. При цьому вони не гребують жодними способами. В хід ідуть брехня, інсинуації, підтасовування фактів і навіть використання гучних імен.

Після сильної промови Опри Вінфрі про расову й гендерну нерівність, виголошену минулої неділі на церемонії вручення в Лос-Анджелесі «Золотого глобуса», численні шанувальники таланту відомої телеведучої й найбагатшої жінки в американському шоу-бізнесі звернулися до неї із жартівливими закликом скласти конкуренцію Дональду Трампу на президентських виборах у 2020 році. І цей жарт притьмом взяли на озброєння залаштункові ляльководи Демократичної партії. А чому б і ні?! Нехай Трамп у боротьбі з нею добряче попотіє!

Сам Дональд Трамп так відреагував на можливе висування Опри кандидатом у президенти США від Демократичної партії: «Я виграю в Опри. З нею буде дуже весело. Я брав участь в одному з її шоу. Це було ще до заняття політикою. Мені подобається Опра. Але я не думаю, що вона балотуватиметься. Я знаю її дуже добре».

Тим часом, функціонери Демократичної партії вдалися до галасу в соціальних мережах. Користувачі-тролі вже називають Опру «ідеальним кандидатом» від демократів і пропонують їй балотуватися в тандемі з Джо Байденом або Мішель Обамою.

Другою особою, яку функціонери Демократичної партії залюбки використали в боротьбі проти Трампа став його відставний стратег Стів Беннон. Цей закомплексований чоловічок виявився, як і всі нікчемні люди, дуже мстливим і відреагував на свою відставку участю в неоголошеній війні проти Трампа, яку ведуть сили, наближені до Гілларі Клінтон, та віддані їм (за дуже великі гроші) ЗМІ на кшталт телеканалу CNN.

Узявши активну участь у випуску в світ антитрампівської фальшивки під назвою Fire & Fury («Вогонь і лють») ще одного нікчемного чоловічка – Майкла Вулфа, він нарвався на величезний спротив і змушений був залишити днями посаду голови правління ультраправого видання Breitbart News, котру обіймав з 2012 року. Цим кріслом Беннон поплатився за свої образливі цитати, які з таким ентузіазмом використав у своєму пасквілі Майкл Вулф.

За даними газети «Нью-Йорк Таймс», на відставці Беннона наполягала Ребекка Мерсер, головний спонсор Breitbart News, невдоволена підтримкою Бенноном не тільки Майкла Вулфа, а й ласого до дівочих принад Роя Мура, який висувався нещодавно й програв вибори на посаду сенатора від штату Алабама.

Ну, і нарешті, випробувана технологія «опускання» політичного противника – випуск у світ фальшивок під акомпанемент підручних ЗМІ, що це, мовляв, справжня бомба, нашпигована правдою й нічим іншим, окрім правди.

Ця книга Майкла Вулфа, якого його колеги вважають ласим на гроші шахраєм (її повна назва «Вогонь і лють. Всередині Білого дому») і який хизується нині, що цей опус може призвести до омріяної демократами відставки американського президента, – стандартний набір вигадок, відвертої брехні й підтасовування фактів. Про Імпічмент, який вже видко на політичному видноколі Америки, Вулф заявив в інтерв'ю телеканалу NBC. За його словами, «механізм Імпічменту президента можна запускати хоч завтра».

«Це надзвичайний момент. Я гадаю, що в останні дні всі тільки й говорили, що про мою книгу. І це доказ того, що механізм відставки Трампа вже можна запускати. Я думаю, що не було б перебільшенням говорити нині про 25-ту поправку до Конституції, яка набирає чинності, коли Президент дочасно складає із себе повноваження»,– сказав М.Вулф.

На закиди Вулфа, що «нинішній американський президент інтелектуально не здатний бути главою держави», Дональд Трамп звично відповів на своїй сторінці в Twitter, наголосивши, що завжди вирізняється психічною стабільністю й розумом, і нагадав письменнику Вулфу, що Гілларі Клінтон ще до нього намагалася використати такі «аргументи», але в неї нічого з того не вийшло.

Несподівано Дональда Трампа захистила прем'єр-міністр Великої Британії Тереза Мей.

«Коли я спілкувалася з Президентом Трампом, я бачила мудру людину, котра прагне ухвалювати рішення виключно в інтересах Сполучених Штатів Америки»,– написала вона.

Дональд Трамп назвав книгу М.Вулфа брехливою, а її автора – шахраєм. «Мені довелося боротися з фейковими новинами про мене з того дня, коли я оголосив, що балотуватимуся в президенти. Тепер я маю миритися і з цією брехливою книгою, написаною абсолютно дискредитованим автором. У Рональда Рейгана була така сама проблема, і він з нею впорався. Впораюся і я!».

Джиммі Фаллон розкуйовджує волосся Трампа, аби переосвідчитися, що це не перука й не хитромудро вироблена зачіска

Про що ж ця «бомба»? Вона базується на 200 з гаком Інтерв'ю із самим Д.Трампом, його найближчим оточенням та високопосадовцями американського істеблішменту. Серед іншого, Майкл Вулф імітує, що буцімто проливає світло на таємні президентські амбіції Іванки Трамп і розповідає про сильну, але без відповідної прихильність Дональда Трампа до відомого медіамагната Руперта Мердока.

Вулф пише, що йому поталанило посидіти на дивані в західному крилі Білого дому, тобто безпосередньо спостерігати за роботою президента. Однак прес-секретар Білого дому Сара Сандерс стверджує, що він там ніколи не сидів, а його книга – це набір зухвало брехливих, вигаданих деталей, які вводять читача в оману.

У книзі Вулфа стверджується, що колишній головний стратег Білого дому Стів Беннон назвав зрадою зустріч сина Трампа Дональда Трампа-молодшого з групою росіян напередодні президентських виборів. На цій зустрічі в червні 2016 року, всього за кілька місяців до президентських виборів у США, росіяни запропонували Дональду Трампу-молодшому компромат на Гілларі Клінтон. Ось що, згідно з Майклом Вулфом, Беннон сказав йому про ту зустріч: «Три головних хлопця кампанії не побачили нічого кепського в тому, щоб зустрітися з представниками іноземного уряду в конференц-залі на 25-му поверсі «Трамп-тауер», не запросивши туди юристів. Навіть якщо вони не бачили в цьому нічого зрадницького й непатріотичного, хоч я називаю це саме так, вони повинні були насамперед поінформувати ФБР». «Вони роздушать Дона-молодшого як яйце на національному телебаченні»,– начебто сказав Стів Беннон, маючи на увазі, що спеціальна комісія, яка розслідує зв'язки між президентською кампанією Трампа й Москвою, сконцентрується на питанні «зради й непатріотизму».

Одначе ще до виходу цієї книги в світ у рамках розслідування, яке проводить спецпрокурор Роберт Мюллер, неспростовно доведено, що на тій зустрічі не було нічого такого, що виходило б за рамки американських законів. Більше того, там не йшлося навіть про компромат на Гілларі Клінтон, бо жодних матеріалів у московської юристки Наталії Весельницької, яка прибула на зустріч, не було.

Вулф описує в своїй книзі сум'яття, що панувало в штабі Трампа в листопаді 2016-го, відразу після оголошення про його перемогу.

«Невдовзі після 8-ї години вечора в день виборів, коли перемога Трампа стала реальністю, Дон-молодший казав своєму приятелю, що батько виглядав так, немов побачив привид. Меланія була в сльозах, і це були зовсім не сльози радості. Менше, ніж через годину, як згадував потім Стів Беннон, збитий з пантелику Трамп дедалі більше перетворювався на Трампа, охопленого жахом».

Але жоден з тих свідків, які були поруч з Трампом того вечора, ніколи не згадували, що Трамп був охоплений жахом. Все це вигадки Вулфа, бо навіть вороги Трампа писали, що Трамп ввечері 8 листопада 2016 року всім своїм виглядом нагадував тріумфатора.

Вулф пише: «Білий дім здавався Трампу місцем неприємним і навіть страшним. Він відразу усамітнився в своїй спальні. Вперше з часів президента Кеннеді президентська пара в Білому домі вимагала для себе окремі спальні. Трамп відразу ж попросив на додаток до телевізора, який там вже стояв, ще два, а також вимагав установити на двері замок, проігнорувавши спецслужби, котрі наполягали, що в них має бути доступ до його спальні».

Всі ці деталі – плід хворої уяви Вулфа. Ані про додаткові телевізори, ані про замок на двері, який там і так вже давно було врізано, Трамп ніколи не просив.

«Іванка ставилася до свого батька дещо відсторонено, навіть з іронією, й дійшла до того, що знущалася над тим, як він причісує своє волосся. Зачіску батька своїм друзям вона пояснювала так: лисина, яка утворилася після видалення частини шкіри голови, обрамлена по боках й спереду пухнастим волоссям, що стирчить догори й з'єднується в центрі. Воно зачісано назад й міцно закріплено фіксуючим лаком». Для більшої комічності Вулф ще вигадує, що Трамп нібито добивається потрібного кольору свого волосся з допомогою фарби від сивини під назвою Just for Men – чим довше тримаєш її на голові, тим темніший колір. Але Трамп нетерплячий, тому виходить помаранчевим блондином.

Відповідь на цю чергову брехню Вулфа – випадок в телестудії з відомими коміком Джиммі Фаллоном, коли Трамп на очах в усієї Америки дозволив йому розкуйовдити й потягнути себе за волосся, аби той зміг переосвідчитися, що це не перука й не хитромудро зроблена зачіска. Це бачила вся Америка, але Майкл Вулф розраховує, що в американців коротка пам'ять, а тому дрібʼязково бреше. Але в брехні, як відомо, ноги короткі, а тому далеко на ній ані Вулфу, ані тим, хто щедро профінансував його брехливу книгу, зайхати не вдасться.

Страхування життя на 20-річний термін*

Страхування життя на термін забезпечує Ваші потреби в страхуванні життя, захищаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений період часу.

- Мінімальна вартість поліси — $20,000
- Доступне для осіб від 16 до 80 років
- Вкладки незмінні протягом 20 років

ВІК	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	$14.00	$12.16
40	$18.38	$12.60
45	$27.30	$15.84
50	$43.75	$27.13
55	$68.34	$48.65

Щомісячні вкладки для поліси в $100,000

Миттєвий обрахунок щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страхування життя? – Доступні ціни!

10 причин купити страховку життя на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Download our App!

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

Download on the App Store

GET IT ON Google play

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION | **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

www.rufcu.org 877.968.7828

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH LOCATIONS

ALBANY, NY | 518.266.0791
AMHERST, NY | 716.799.8385
BOSTON, MA | 781.493.6733
BUFFALO, NY | 716.847.6655
FEDERAL WAY, WA | 253.237.5293
PARMA, OH | 440.842.5888
PORTLAND, OR | 503.774.1444
SACRAMENTO, CA | 916.721.1188
SYRACUSE, NY | 315.471.4074
VANCOUVER, WA | 360.597.2096
WEBSTER, NY | 585.545.6276

NCUA

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

Простіший Спосіб Платити

ВЖИВАЙ ТЕЛЕФОН, А НЕ ГАМАНЕЦЬ. ЦЕ ПРОСТО, НАДІЙНО І БЕЗПЕЧНО!

Відтепер можете вживати свої кредитні або дебетні картки VISA від SUMA для здійснення покупок через Apple Pay, Android Pay або Samsung Pay. Використовуйте усі переваги своїх кредитних або дебетних карток VISA від СУМА при зручних оплатах через додаток на телефоні.

Все, що потрібно зробити,– завантажити додаток і внести інформацію про свою картку від СУМА.

Pay | pay | SAMSUNG pay

NCUA

Наші зручно розташовані філії до Ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Маланка

20-го січня . . . 9 - 2 год. вечером
Вступ $45 - включає буфет вечеря
(студенти до 18 років $20)
грає оркестра
Браття з Прикарпаття

Malanka

New Year's Dance
January 20 . . . 9 pm - 2 am
Admission $45 - includes buffet dinner
(18 & under $20)
Music by . . . Brattya z Prykarpattya

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave., Yonkers, NY
For table reservations call
Darek Dzwonczyk at 914-476-6781

Дім СУМ – Йонкерс, Ню Йорк
Для замовлення столів звертатися
до Дарека Дзвончика
Тел. 914-476-6781

Професійне
відео фото
Весілля
Хрестини
Перше причастя
День народження
Урочисті події
Мирослав
Адам

ТЕЛ.347-204-95-92
LMYROSLAV@yahoo.com
M&L

У ГРОМАДІ

Наприкінці минулого року, 21-22 жовтня, у Філадельфії відбувся черговий з'їзд Українського музичного інституту Америки (УМІА), в якому взяли участь представники відділів з Бруклін, Йонкерсу (штат Нью-Йорк), Детройту (Мічиган), Ньюарку-Пасейку, Виппані (Нью-Джерзі), Стемфорду (Конектикут) та Філадельфії (Пенсильванія).

Члени Управи та представники регіональних відділів УМІА: сидять аліва направо: Христина Юрчакевич — перший Віце-президент УМІА, Богдана Волянська — член Ради директорів та колишній Президент УМІА, Марія Лончина-Лісовська — Президент УМІА, Олександра Пенкальська — директор відділу у Філадельфії, Ельміра Романишин — другий Віце-президент УМІА.Стоять аліва направо: Ірина Полех-Заарич — член відділу у Філадельфії, Ольга Бондарчук-Гюк — член відділу у Філадельфії, Лілія Куцнір — директор відділу у Виппані та Стемфорді, Олеся Гриванак — директор відділу у Ньюарк-Пасейку, Жанна Дойкань — директор відділу у Нью Йорку, Ірина Свитка — директор відділу у Детройті, професор Андрій Шуль — член Ради директорів та правовий дорадник, Анастасія Антонів — директор відділу в Бруклині

ПІСНЯ, ЗАЛИШЕНА В СПАДОК

Учасників поважного зібрання сердечно вітали члени Філадельфійського відділу на чолі з директором Лесею Пенкальською. Для нарад та дебатів гостинно розчинив свої двері Менор-коледж, який знаходиться у Дженкінтавті. Засідання Ради директорів відкрила Президент Українського музичного інституту Америки (УМІА) Марія Лончина-Лісовська. Побажавши плідної роботи та співпраці, вона прочитала молитву, написану спеціально для УМІА Високопреосвященним владикою Глібом Лончиною. Вшановуючи засновників та членів УМІА, які відійшли у вічність, завдяки самопосвяті та жертовній праці яких постав та розбудовувався Український музичний інститут Америки, Богдана Волянська запалила свічку пам'яті.

Учасників та гостей тепло привітали президент Менор-коледжу Джонатан Пері, представник Українського конґресового комітету Америки (відділ у Філадельфії) Євген Луців, перший заступник голови Філадельфійськго відділу НТШ-А Андрій Шуль, побажавши плідної праці в музичному вихованні нашої молоді.

Основними темами робочих засідань були питання навчального процесу, особливості музичної педагогіки сьогодні, оновлення Статуту, нагальні організаційні поточні справи. Велику професійну допомогу в цих питаннях надав фахівець з корпоративного права, відомий в українській громаді адвокат Андрій Шуль.

Фото на згадку після ювілейного концерту у Філадельфії

Поміж засіданнями вчителі мали нагоду поспілкуватись, поділитись своїм викладацьким досвідом та музичними новинами в галузі видавництва української музичної літератури. Наради закінчились пізно ввечері. Марія Лончина-Лісовська подякувала Президенту Менор-коледжу Джонатану Пері та декану Елісон Муц за підтримку та гостинність, Лесі Пенкальській і організаційному комітету Філадельфійського відділу – за взірцеву підготовку та влаштування заходу, а всім присутнім – за успішну співпрацю.

Неділя розпочалася з ранкової Служби Божої в церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії за всіх членів УМІА, при чудовому супроводі хору під керівництвом Лесі Пенкальської. До вірян та гостей з духовним словом і привітанням звернувся отець-парох Ігор Блощинський.

Після обіду в Українському освітньо-культурному центрі відбулась Пленарна сесія з'їзду та ювілейний концерт з нагоди 65-ліття УМІА. З головною промовою виступила Президент Українського музичного інституту Америки Марія Лончина-Лісовська, віддавши належне попередникам – цілим поколінням українських музикантів та вчителів, які доклали великих зусиль, щоб розвивати УМІА протягом 65 років. Звертаючись до сучасників, тих, хто продовжує їхні традиції, вона подякувала за їхню працю й побажала всім учителям та учням надалі плекати любов до музики.

Леся Пенкальська зачитала фраґменти праці Л.Обух, у якій висвітлено етапи становлення та розвитку УМІА як музичного навчального закладу української еміґрації в США та визначено основні його напрямки й принципи.

А далі учасники та гості концерту полинули в світ чарівної музики й були приємно вражені грою учнів та вчителів Філадельфійського відділу. У майстерному виконанні учнів Чарлі Балмер, Юлії Фартачук, Ембер Ліу, Маріянни Клінгенсмит, Моллі МкКенна, Юлії Курилець, Вікторії Курилець, Анастасії Блощинської, Марини Останіної, Юлії Спреншкович, Діани Гаврих, Софії Дібелло, вчителя Христини Юрчакевич (супровід) та Ірини Пінчук (супровід) прозвучали твори Романа Савицького, Ігоря Поклада, Михайла Степаненка, Володимира Сокальського, Анатолія Кос-Анатольського, Платона Майбороди та композиторів-класиків світової музики. Винагороджуючи виконавців щедрими оплесками, слухачі таким чином висловлювали своє признання й захоплення високопрофесійною працею їхніх учителів – Лесі Пенкальської, Ольги Бондарчук-Гюк, Христини Юрчакевич, Лариси Одливанської.

Вчителі та учні Філадельфійського відділу активні не лише в житті української громади міста, а й беруть участь у професійних музичних конкурсах Пенсильванії, де здобувають нагороди та високі призові місця.

За 65 років свого існування УМІА прийняв до своїх лав понад 150 учителів, яким надав можливість професійного ствердження та випустив у світ сотні й сотні музично освічених молодих людей, обдарованих і талановитих. Підводячи риску під ювілейними святкуваннями, його учасники були одностайними в тому, що головною метою діяльності Українського музичного інституту Америки завжди були й залишаються вивчення основ української музичної культури, пошанування кращих традицій української та світової музичної скарбниці, нове бачення пошуку самовираження молоді через музичне виховання.

Ельміра Романишин,
другий Віце-президент
УМІА

НАШ ВАН-ҐОҐО

16 грудня 2017 року відійшов у засвіти Орест Слупчинський

Орест Слупчинський народився 20 лютого 1925 року в Україні, й Всевишній дарував йому довгі роки життя. Щасливі й страждальні.

Страждальні, тому що його юність припала на Другу світову війну. «Я почув, що формується Українська дивізія. 13 травня 1943 року склав випускні іспити в гімназії або, як ми казали, матуру, й поїхав до Львова. Записався, пройшов відповідну комісію й за деякий час отримав виклик. «Фольксдойчери», які насправді були поляками в німецькій уніформі, прочитавши його, тут же порвали. З'ясувалося, що оскільки я жив у Хелмі, який не належав до Галичини, а був «генеральною губернією», то не мав права служити в новостворюваній Українській дивізії. То що я зробив – поїхав до Самбора, де ми мали родину, кілька тижнів там пожив, тоді приніс нову адресу й мене зарахували. Було мені тоді 19 років.

Мій батько належав до УСУСів – Українських січових стрільців. Він працював вчителем на селі, а ми з мамою жили в місті. Мама моє рішення сприйняла дуже болісно, панічно, тоді як тато сказав однозначно: «Ти мусиш їти». Я сказав мамі, що їду до Львова робити «рекламацію», тобто відмовлятися, а насправді – щоб вона не плакала, щоб втішити її і щоб наша розлука була менш болісною», – розповідав він нам в одному з наших інтерв'ю.

Всевишній дарував йому щасливе життя, тому що в тому страхітливому молоху війни він вижив, а тисячі його побратимів – ні.

У Бродівському краєзнавчому музеї зберігаються надзвичайно дорогі експонати – знамки й нагрудні відзнаки авторства Ореста Слупчинського, який спершу зі зброєю в руках захищав Україну, а згодом воював і пензлем. Він брав участь у легендарному бою під Бродами, а потім потрапив до табору інтернованих осіб в Італії. Там почав співпрацювати з гумористичним тижневиком «Оса», бо в своїх роботах поєднував сувору реальність з українськими традиціями та гумором і згодом отримав псевдо Ґо-Ґо. А найближчі друзі називали його ще жартівливіше – Ван Ґоґо.

Орест Слупчинський був членом Братства «Броди-Лев», яке опікується воєнними могилами в Україні, Австрії, Німеччині, Польщі та Італії, написав декілька біографічних спогадів про дивізійників-побратимів, останній з них – «Історія моїх чобіт».

Творячи оригінальні поштівки, більшість з яких присвячено битві під Бродами, він таким чином збирав пожертви на допомогу хворим дивізійникам та утримання військових могил. Частину зібраних коштів вклав у відновлення пам'ятника полеглим воїнам української дивізії «Галичина» на горі Жбир, що у Ясеновеі (пам'ятний знак було споруджено в 1991 році, проте за кілька місяців його понівечили вандали).

Помешкання, яке родина Слупчинських довгі роки винаймала на березі Іст-рівер у престижному будинку, завжди було відчинене для друзів, приятелів, однодумців. У ньому завжди можна було знайти прихисток, горнятко кави, чарку коньяку й тему для інтелектуальної розмови. Там стільки перебувало відомих і знаменитих українців, що можна було б творити музей. Далеко не всі були вдячними, але Слупчинські ніколи не нарікали. Саме в тому гостинному помешканні ми записали найцікавіші свої інтерв'ю.

До кінця своїх днів Ґо'ґо не втрачав почуття гумору й тільки найрідніші й найближчі знали, чого йому це вартувало. Намагався бути оптимістом. Навіть коли хвороба прикувала до інвалідного візка (лещатар, він наприкінці життя втратив обидві ноги), навіть коли його дружині Марійці, яка дбайливо опікувалася ним, несподівано поставили страшний діагноз і вона пішла у засвіти першою…

Пригадується, як у часи правління Януковича на одному з різдвяних свят, де зібралися ветерани, Орест Слупчинський, голова Нью-Йоркської станиці Братства колишніх вояків Першої дивізії УНА, звертаючись до побратимів, сказав: «Ми всі, на жаль, знаємо, що сьогодні уряд України є виїмково в руках виїмкових злочинців. Але ми теж знаємо, що Україна була часто в гірших часах, то переживе й цю саранчу. І ми знаємо, що Україна, та Україна, про яку ми завжди мріяли і вмирали за неї, знову відродиться в славі, на яку вона заслужила».

Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким покійного.

Вічная йому пам'ять!

ЧУЖИЙ БІЛЬ ЯК ВЛАСНИЙ

2 січня 2018 року в Нью-Йорку на 55-му році життя перестало битися серце Дарії Тимець-Козак

Дарія Тимець-Козак народилася 13 серпня 1963 року в селі Волиця Мостиського району на Львівщині в українській християнській родині, яка зазнала жорстоких переслідувать комуністичного режиму й була виселена до Сибіру (5 листопада 2015 року в 90-літньому віці упокоїлася в Бозі Наталя Мирон-Тимець, мама Дарії, в якої, розповідала вона, за плечима «10 років сталінського курорту»).

Закінчила Львівський поліграфічний Інститут, після завершення якого отримала направлення до Криму, де в Сімферополі працювала майстром друкарської справи. В 1990-ті роки доля привела її на американську землю, яку вона любила й якій була завжди вдячна за прихисток у скрутну годину.

Дарія Тимець-Козак відійшла у засвіти на 55-му році життя, передчасно, після тяжкої недуги, залишивши в смутку й невимовному горі 10-літнього сина Івана, чоловіка Богдана й усю родину. Смерть завжди передчасна… Для Дарії – сотні разів передчасна… Останні роки вона невтомно опікувалася понівеченими на Східному фронті воїнами АТО: давала їм прихисток у своєму скромному помешканні, навіть коли особисто їй випадало спати на розкладачці, шукала лікарів, навіть якщо потрібно було їхати за сотні кілометрів, збирала на їхнє лікування гроші, яких все одно не вистачало… Хотіла полегшити їхні болі, абсолютно нехтуючи власними й ніколи не нарікаючи на своє життя… На запитання: «Як здоров'я?» вона завжди відповідала: «Бог добрий».

Нехай Всевишній прийме її душу в Царстві Своєму.

Вічная й світлая пам'ять!

ЛИСТОНОША «НГ»

Наша адреса:
"NOVA ГАЗЕТА"
64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374
E-mail:
vlabunsky2002@yahoo.com

Бажаю веселих і радісних свят! Нехай Новий 2018-й рік буде для вас та «Нової газети» багатим на приємні події, щедрим на позитивні емоції, прихильним до ваших задумів та планів! Здоров'я, достатку, злагоди та миру!

Мирослав Кастран,
в.о. Генерального консула України в Нью-Йорку

Хай Боже Дитя благословить вас
під час Різдвяних свят і в Новому році!
Нехай Різдво та Новий рік несуть достаток на поріг,
А дім наповниться дзвінкою колядою—
на радість, на добро та на щасливу долю!
Христос Рождається! Славімо Його!

+ Павло Хомницький, ЧСВВ
Єпарх Стемфордський

З Різдвом Христовим! Бажаю Вам миру, злагоди, здоров'я, натхнення, а передусім—дитячої любові й простоти! По-особливому переживаючи Божу присутність під час різдвяних свят, навчімось відчувати її щоденно, впродовж цілого року. Молитовно бажаю, щоб кожний із нас глибоко пережив різдвяну звістку в радості та надії. Нехай Новий 2018 рік Божий стане доброю нагодою для нашого духовного й морального оновлення, початком нового життя в Христі Ісусі!

З молитвами,
+Даниїл, Архиєпископ
Української Православної
Церкви США

Хай в день святого Різдва
Дзвенить усюди колядa,
Щастя велике вам звіщає,
Радійте, святкуйте!
Христос ся рождає!
Хай ангел торкнеться вас ніжно крилом,
зігріє вам серце Різдвяним теплом!

отець Степан Сус,
головний військовий капелан
Львівської архиєпархії УГКЦ

З Новим роком та Різдвом Христовим!
Радісних та благословенних свят!
Успіхів, добра, миру!

Юрій Сергеєв,
Постійний представник України
при ООН (2007-2015 рр.) з родиною

Христос народився! Славімо Його!
Дякуємо вам сердечно за ваші щирі вітання, щедрий дарунок—ікони на шкіл, чудові квіти й прекрасну статтю з нагоди нашого 50-літнього подружнього ювілею.
Бажаємо вам і «Новій газеті» радісних свят Різдва Христового та щасливого Нового року!

Отець Юрій Базилевський
та пані-матка Оксана

***Світовий Конґрес Українців** щиро вітає українців у всьому світі з Різдвом Христовим, одним з найбільших християнських свят!*
Оскільки СКУ розпочинає свої наступні п'ятдесят років, ми з натхненням підтверджуємо нашу віру в безмежний потенціал українського народу та сподіваємось на подальшу співпрацю з українцями в усьому світі в подоланні викликів та в розбудові нашої духовної Батьківщини України як незалежної, територіально цілісної, демократичної та цілком реформованої європейської держави.
Святкуючи народження Ісуса Христа, помолімося за український народ, захисників територіальної цілісності України та політичних в'язнів, які й далі є незаконно ув'язненими та перебувають далеко від своїх родини та друзів. Нехай же новонароджений Христос дарує Україні та її народу своє благословення для мирного, радісного, успішного та процвітаючого майбутнього!
Христос народився! Славімо Його!

Христос народився! Славімо Його! Хай кожне серце зігріється Його світлом. Несіть цей скарб і щиро діліться ним! Хай буде лише Любов помiж нас. Надзвичайно люблю ваші «Дзеркала» й хочу привітати редакцію та читачів «Нової газети» поетичним рядками Богдана Лепкого.

З найкращими святковими
побажаннями,
Галина Маккінлі
Сарасота (штат Флорида)

І знов Різдво...
Ах, скільки раз
Воно неначе казка літ
З давно-давно минулих літ
Являється посеред нас!
З подвір'я сніг входив до хати,
Ставав в кутку і колосками
Щось шелестів.
Хотів сказати, що знов
Христос родився між нами,
Родилась правда, мир, любов
І всепрощення.
Нині знов
Будем це свято святкувати,
Знов сіно й сніг внесуть до хати,
Засяє під вікном звізда
І залунає коляда....

***Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО)** сердечно вітає вас з Новим 2018 роком та Різдвом Христовим!*
Нехай у цей благодатний час новонароджене Боже Дитятко принесе мир та спокій Україні та благословить ваші родини своїми щедрими ласками! Нехай Різдвяна зоря принесе в кожну сім'ю щастя й достаток, злагоду й любов!

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations warmly welcomes you with sincere best wishes for a blessed Christmas and Happy New 2018 Year!
May the newborn Saviour bring peace and tranquility to our homeland, Ukraine, and bless your families with the joy of this season. May the Star of Bethlehem shine happiness and prosperity, harmony and love on you and yours.
Христос Рождається!
Славімо Його!
Christ is Born! Glorify Him!

З Різдвом Христовим та Новим роком! Веселих і щасливих свят бажають вам Управа та Адміністрація Українського музею в Нью-Йорку. Висловлюємо глибоку вдячність за вашу співпрацю та постійну підтримку нашого музею.

Хризанта Гентиш, голова Управи
Марія Шуст, директор музею

Вітаємо вас з Різдвом Христовим та Новим роком!
Нехай новонароджене Дитятко Боже поблагословить Вас у цьому році, дасть міцне здоров'я, родинну злагоду, щастя, добробут та благополуччя! Щиро вдячні за вашу сердечну підтримку!

Управа осередку СУМ
ім.генерала-хорунжого Т. Чупринки
в Нью-Йорку

Дозвольте привітати вас віршем, яким ми разом з товариством «Сила духу» вінчуємо по світу ось уже 20 років (його написав довголітній в'язень сумління Володимир Косовський в сибірському ГУЛАГу):

Хай Новий рік у вишиванці розбудить вас щасливо вранці!
І принесе у вашу хату усмішку й радощів багато!
Розбудить присланні надії—зерном і щастям вас засіє!
Зігріє миром і любов'ю—і подарує вам здоров'я!
І як годилося й годиться—смачну українську паляницю!
І хрону! Й порося печене! Прибочки! Смажене й варене!
І товариства—повну хату! Різдвяний настрій!
Справжнє свято! З Новим роком!

З найкращими побаженнями
Дана й Роман Луні та товариство «Сила духу»
Філадельфія

Дорогі українці!

Коли ви сядете до святкового столу в своїх теплих, затишних оселях, уявіть собі мерзлякуватий вечір, що затікає за комір. Довкола багно й зимова сірість Свят-вечора без снігу. Калюжі в траншеях. А в цей час кухар Світлана, яка колись була Солохою (зустрічала гостей і наливала, примовляючи, на коня) в українському ресторані на Хрещатику, готується до Різдва. Варить кутю, готує різні святкові страви—щоб їх, як і належить, було на столі 12. А хлопці чекають. Усі ті, хто зарився в цей Донецький кряж—суцільний камінь, у який глибше й глибше закопується рота, щоб вижити. І руки у воїнів від цього в мозолях, а, може, в мозолях і серця від довгого сидіння в чорноземі, у глевкій глині, перемішаній з камінням, коли так хочеться наступати. Але ось загоряється перша зірка на небі, хлопці сідають за стіл. Солоха починає колядувати «Нова радість стала», а я їй допомагаю... Потім вечеря благословляється молитвою: «Христос народився! Славімо його!» І от на війну, в траншеї та окопи приходить радісне Різдво. Світле, навіть серед нескінченного бруду війни... «Христос рождається!»—чується над Донецьким кряжем...

Дякуємо вам, дорогі американські волонтери й усі, хто підтримував і продовжує підтримувати наших захисників України на лінії вогню. Мирного, щасливого вам 2018-го року та Різдвяної благодаті!

Леонід Логвиненко
Харків-Донецьк

Вітаємо редакцію та всіх читачів газети з Новим 2018 роком! Щиро зичимо, щоб не скупився він для вас на хліб-сіль, радість земну, поживу духовну та все інше, що робить людей щасливими! Благословенних Різдвяних свят та Божої ласки—щодня й щогодини!

З повагою, Тетяна Маккой з родиною
Штат Теннесі

Христос рождається!
З Різдвом Христовим! З Новим роком будьте здорові! Дозвольте привітати вас колядкою, почутою ще в дитинстві від нашої бабці Констанції Анастасії Кисіль (з дому Нечай), надзвичайно доброї й високодуховної людини. Вона була 1885 року народження, жила в Посадові, Люблінського воєводства й мала дуже шляхетну українську вдачу.

Як Ісус родився, то не мав кожушка,
Не мав чобіт, ні шапчини, змерз у ноги й вушка.
Як прибігли діти, кожух йому дали,
І в чобітки і шапчину Ісусика вбрали.
Заграли-заграли. Стали підрощати:
«Чи позволиш, Божа Мати, Ісуса просити?»
Ісусе маленький межи пастушками,
Даруй щастя, даруй долю для тата і мами,
Ісусе маленький на пахучім сіні,
Даруй щастя, даруй долю рідній Україні!

З найтеплішими різдвяними побажаннями,
Галя й Петро Грицики з родиною
Нью-Йорк

Христос рождається! Радісних свят Різдва Христового та щасливого Нового року! Доброго здоров'я, миру, злагоди, великого Божого благословення, сповнення всіх задумів—для родини й редакції «Нової газети». Нехай стоять на сторожі правди улюблені рядки Миколи Лисенка: «З усім світом братаймося, катам в руки не даймося!» Слава Україні!

Тамара Цісельська з родиною
Гадсон, Пенсильванія

Вітаємо редакцію та читачів «Нової газети» зі світлим святом Різдва Христового й зичимо гармонії в душі й навколишньому світі! Нехай зійдуть сніги і заберуть із собою всі проблеми, а рік, що настав, принесе здоров'я й успіхи у добрих справах! Христос народився! Славімо Його!

Валентина на Володимир Романюки
Рівне

Округа США—
Нью-Йорк
сердечно вітає
з Різдвом Христовим
і Новим роком!
Бажаємо вам радості,
міцного здоров'я
та щастя!

В небі зронька зійшла,
На столі смачна кутя,
Вся родина при столі
Молить «Отче наш» Тобі!
Хай добро панує в світі,
У любові підростають діти,
Злагода, добро і мир
Завітають в кожний дім!
Христос рождається!
Славімо Його!

З повагою,
Галина Романишин,
голова Нью-Йоркської
округи
Союзу
українок Америки

Вітаємо вас з Різдвяними святами та Новим роком! Нехай 2018-й рік буде здоровим, щедрим та успішним! Бажаємо «Новій газеті» впевнено й сміливо крокувати, даруючи українським читачам інтелектуальну й духовну поживу, масу задоволення, особливо від романтичних подорожей, чудових віршів і таку нам всім потрібну надію на краще майбутнє. Низький уклін вам за вашу працю!

З повагою та любов'ю, Таня й Микола Мовчани
Кренфорд, Нью-Джерзі

З Різдвом Христовим!
Благословення небесами
Велика радість, мов ріка,
Тече Господніми святами—
В свічках, молитвах і зірках...
Сніги... Дороги... Мрії сині...
Святиться звіздами Різдво.
Блаженні ті, що плачуть нині, –
Прийшов, прийшов на землю Бог!

Христос Рождається! Славімо Його!

Марія Клімчак
Чикаго

ВАШКІВЕЦЬКА ПЕРЕБЕРІЯ

Фотогалерея «НГ»

На Старий Новий рік у Вашківцях Вижницького району, що на Буковині, святкують Маланку. Це оригінальне театралізоване дійство, відоме споконвіку під назвою Переберія, славиться на всю Україну й дедалі більше набирає розголосу в Західній Європі. 13 січня, надвечір, після того, як у найдальшому кутку села засурмлять різ, учасники містерії виходять на вулиці й починають традиційний обхід міста. Зранку ж 14 січня Переберія на прикрашених фірах, мотоциклах, автівках, роверах зі стрімким галасом і гулом переміщується на проїжджі шляхи й починаються шалені гуляння із залученням до карнавалу всіх, хто зустрівся по дорозі. У Вашківецької Переберії є своя «консконституція»: головними й традиційними персонажами свята є Василь та Маланка, які імітують своє одруження, поза тим кожен витворює образ на свій розсуд і свою фантазію. Закінчується святкування публічним купанням у крижаній воді – обрядом очищення Маланки. Звісно, в костюмах, у яких веселилися цілий день. Вашківцяни щиро вірять, що тим, хто скупається цього дня в ріці, буде даровано здоров'я, достаток і силу дожити до наступної Переберії.

Дзеркало

СІЄМО, ВІЄМО, ПОСІВАЄМО...

Сіємо, віємо, посіваємо,
З Новим роком усіх вітаємо!
Сійся-родися жито й пшениця,
На щастя, на здоров'я, на Новий рік,
Щоб вам вродило, краще ніж торік.
У полі – зерном, у хаті – добром,
В печі – пирогами, на столі – хлібами,
Хай буде ваша хата радістю багата,
Хай славиться добром, медом, пивом і вином,
Запашними пирогами та щасливими піснями!
І нехай сяє невідступно
Христова зірка восьмикутна!
І нехай сяє нам щоднини
Наша славна Україна!

ДОВКОЛА СВІТУ

Кападокія — край див і таємниць

КАПАДОКІЯ ТА ВАСИЛЬЯНА

Наша довідка: Кападокія (лат. Cappadocia – дослівно «країна чудових коней») – історичний регіон на території сучасної Туреччини. Знаменитий своїм унікальним ландшафтом та величезною кількістю печерних храмів, келій, склепів і монастирів, історія яких тягнеться з часів раннього християнства, а також підземних міст, створених в I тисячолітті до нашої ери. Охоплює провінції Стамбул, Ніде, Кирсегір і Кайсері. Національний парк Ґереме, що розташувався в центральній частині Кападокії, разом з печерними поселеннями входить до списку Всесвітньої культурної та природної спадщини ЮНЕСКО. Для християн Кападокія пов'язана насамперед з іменами великих кападокійців – Василем Великим та Григорієм Богословом.

При першому ж погляді на цей краєвид згадується Седона зі своїми терракотовими скелями й таємничими «воротами у вічність». Але якщо аризонська Седона – це одна велика загадка, то анатолійська Кападокія – велике зібрання таємниць землі, підземелля та неба.

Туристи їдуть сюди по «земне». Хоч приваблюють їх сюди неземні ландшафти.

Кападокія славиться своєю унікальною геологією та своєрідною архітектонікою, якими зобов'язана двом періодам, зустрічі двох протилежних сил природи близько 65-62 мільйонів років тому: періоду виверження вулканів, в результаті чого тутешні землі були покриті туфами та іншими геологічними породами, й періоду ерозії та вивітрювання. У період, коли тут почали утворюватися гори, зокрема хребет Тавр, в середній Анатолії утворилися глибокі тріщини в землі. Внаслідок цього магма, вивергаючись на поверхню, утворила гряду вулканів, таким чином паралельно хребту Таврія вишикувалася лінія Талас, Ерджієс, Гасан, Кейнібойдуран, Гюллюдаг і Мелендіз. Вилилась лава і утворився туф, заповнюючи провали в ґрунті, вирівнювались схили й долини, при цьому створюючи плато із застиглими лавовими потоками, конусами згаслих вулканів, розсипами уламків піриту й нашаруванням сірого попелу. Наступний етап характеризується ерозією та вивітрюванням. Завдяки континентальному клімату зі значними різкими перепадами температури, в гірських породах почали утворюватися тріщини. Діяльність льоду й рідкої води сприяла руйнуванню скель, разом з впливом річок і злив. Ось так утворилися уславлені «кам'яні стовпи», перібаджалари («камені фей») найбільш химерних форм та обрисів.

Фрески Ґереме

Тих же «земних туристів» приваблює й Кападокія підземна. Тому що під чудернацькими рожево-терракотовими скелями та марсіанськими долинами ховається інша реальність, яка також складається з міст і сіл. Дослідники кажуть, що корінний народ, який жив тут у давні, середні й пізніші часи, зробив свій внесок у розбудову цього підземного царства. Віднайдене в 1963 році підземне поселення Дерінкую має 20 рівнів у глибину й спроможне вмістити 20 тисяч осіб. На сьогодні достеменно відомо про існування в цих місцях 36 підземних міст.

Кападокія знаменита своїми містами, вирубаними в скелях першими християнами, які ряту вались в пустельних куточках Малої Азії в період правління жорстокого імператора Діоклетіана. У них люди жили століттями. Підземна урбаністика опускається на десятки метрів у глибину й представлена кілометровими лабіринтами галерей, житлових і господарських приміщень. На семи ярусах підземелля знаходяться комори, колодязі, трапезні, вентиляційні шахти, стайні, винні погреби, в'язниця, церква та школа. Міською брамою, що закриває вхід до печерного граду, служать величезні кам'яні валуни.

Ті ж, хто цікавиться Кападокією піднебесною, намагаються відвідати насамперед Ґереме – знакове містечко, при в'їзді до якого розташовується унікальний музей під відкритим небом, де зібрано стародавні скельні церкви з фресками на різноманітні сюжети з Нового Заповіту. Сьогодні це Національний парк, який належить до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Скельні витвори тут особливо величні й дивовижні, в них і під ними – понад 400 церков, десятки монастирів, усипальниць періоду раннього християнства. Інтер'єри церков максимально прості, аскетичні – прямокутний неф метрів 6-8 завдовжки, невеликий вівтар, куполоподібне склепіння... Добре збереглися унікальні фрески – завдяки темяні й вологостійкості туфа. Особливо в тих церквах, що стояли замурованими й відкриті відносно недавно. Колись Ґереме був одним із центрів духовного життя. Тут є жіночий 6-поверховий монастир, висічений у вежоподібній скелі. «Яблучна» церква. «Зміїний» храм. Серед туфових конусів загубилася маленька скельна церква Івана Хрестителя, помолитися в якій приходили колись тисячі паломників з усього світу, включно з візантійськими імператорами. Є тут і дзвіниця Василія Великого...

Олюднена історія Кападокії бере свій початок з V тисячоліття до нашої ери. Весь довгий період свого існування ця місцевість знаходилася на перехресті цивілізацій, по черзі входячи до складу Гетської, Перської, Римської та Османської імперій та інших державних утворень і служачи полем бою для численних битв. Владарювання Гетської імперії тривало на цій території з XII по XVIII століття до нашої ери. Впала вона під натиском агресивних племен і «народів моря», які

Кападокія — батьківщина Василія Великого та Григорія Богослова

Жіночий монастир

Печерні поселення

Долина любові

рушили на Вірменське нагір'я. Кілька століть Кападокія належала персам. Звідси до Персії регулярно транспортували золото, мулів, баранів і коней. Непереможна кіннота Дарія та його сина Ксеркса мала в своєму розпорядженні 1500 чудових кападокійських скакунів, які були гордістю імперії. Олександр Македонський відвоював Кападокію у персів. Але вже через 350 років вона стала римською провінцією...

Зерно християнства в цьому краї гір і тінистих ущелин було посіяно апостолом Павлом в I столітті нашої ери, а першим єпископом Кападокії став Василь Великий – саме на тутешніх землях після довгих років мандрів Палестиною та Єгиптом він знайшов гармонію, спокій і умиротворення.

Й саме про нього ми співаємо, ділячись своєю різдвяною радістю: «А що другий празник – Святого Василя», маючи на увазі 14 січня.

Святитель Василій Великий – архиєпископ Кесарії Кападокійської в Малій Азії, один з найвеличніших богословів християнської Церкви. Саме його перу належать тлумачення Святого Письма, трактат про Святого Духа, послання, проповіді та правила чернечого життя.

Святитель Василій Великий народився близько 329-го року в місті Кесарії, адміністративному центрі Кападокії, в багатому й знатному роді, з якого походили кілька зарахованих до лику святих праведників. Святий Григорій Богослов так описує зовнішність Василія Великого: стрункa постава, довга русява борода, розмірена хода, неспішність у рухах та розмові, внутрішня зосередженість. Усе в ньому викликало повагу, перед ним схилялися навіть його противники.

У 355 році Василій Великий охрестився і через два роки здійснив подорож до християнського Близького Сходу до великих православних святинь і подвижників. Відомі аскети вразили його настільки, що після повернення додому, в Кападокію, він вирішив їх наслідувати. Роздавши більшу частину майна бідним, він організував гурт людей, що прагнули чернечого служіння, в мальовничій місцевості на березі річки Іриси, де вони проживали за суворим статутом.

Своїм прикладом і проповіддю святитель Василій Великий сприяв духовному вдосконаленню християн своєї батьківщини, і багато віруючих приходили до нього. Утворювалися чоловічі та жіночі монастирі, в яких молитва чергувалася з фізичною працею, причому допускалися тільки такі ремесла, які не порушували духовної зібраності й простоти чернечого життя.

Василій Великий походив з відомого роду, що славився як знатністю і багатством, так і даруваннями і ревною християнською вірою. Дід і баба святителя з боку батька під час гонінь Діоклетіана повинні були переховуватись в лісах Понта протягом семи років. Мати святого Василія, Емілія, була донькою мученика. У сім'ї було десятеро дітей, п'ятеро синів і п'ятеро доньок, половину з яких було потім зараховано до лику святих.

Початкову освіту Василь отримав під керівництвом батька, потім навчався у кращих вчителів Кесарії Кападокійської, де познайомився зі святим Григорієм Богословом, а пізніше перейшов до школи Константинополя, де слухав видатних ораторів і філософів. Для завершення освіти вирушив до Атен – центру класичної освіти. Після чотирьох або п'яти років перебування там оволодів всіма доступними знаннями: з філософії, філології, ораторського мистецтва, юриспруденції, природознавства, мав глибокі пізнання в астрономії, математиці та медицині. «Це був корабель, настільки навантажений вченістю, наскільки це можливо вмістити людській природі».

Після смерті чоловіка мати Василія зі старшою донькою Макриною від'їхали до фамільного маєтку на річці Ірис і вели там подвижницьке життя. Василій же, прийнявши хрещення від єпископа Кесарійського Діанія, був поставлений читцем. Як тлумач священних книг, він спочатку читав їх народу, але, здійснивши подорож до Єгипту, Сирії та Палестини, вирішив стати аскетом.

Роздавши своє майно бідним, Василій оселився недалеко від матері й сестри на іншому березі річки, зібравши навколо себе ченців-послідовників. Своїми листами Василій Великий залучив до пустелі свого друга Григорія Богослова, й вони жили в оселі без покрівлі, носили скромне вбрання, споживали просту їжу, самі обтесували каміння, садили й поливали дерева, від важкої праці мозолі не сходили з їхніх долонь.

У 362 році Василій був висвячений Мелетієм, єпископом Антіохійським на диякона, а потім єпископом Євсевієм Кесарійським піднесений до сану пресвітера. «Але, бачучи, – як оповідає Григорій Богослов, – що всі надзвичайно шанують і хвалять Василія за мудрість і святість, Євсевій, з людської немочі, захопився ревнощами до нього і почав виявляти неприхильність до нього». Ченці стали на захист Василія. Однак, щоб не викликати церковного розбрату, Василій пішов у пустелю й зайнявся там облаштуванням монастирів.

Після смерті єпископа Кесарійського Євсевія, в 370 році, на його катедру було зведено Василія.

Якось імператор Валент, нещадний гонитель неугодних йому єпископів, насадивши аріанство (язичництво) в інших малоазійських провінціях, прибув до Кападокії з тією ж метою й послав до єпископа Василія префекта Модеста. Й той став погрожувати йому розореннням, вигнанням, тортурами і навіть смертю. «Все це, – відповів Василій, – для мене нічого не значить, той не втрачає маєтки, хто нічого не має, крім старого й зношеного одягу та небагатьох книг, в яких полягає все моє багатство. Вигнання не існує для мене, тому що я не пов'язаний з місцем, і те місце, на якому живу тепер, не моє, і скрізь, куди мене не кинули б, буде моє. Краще сказати: скрізь Боже місце, де не буду мандрівником і прибульцем. А муки що можуть зробити мені? Я такий слабкий, що тільки перший удар буде чутливий. Смерть же для мене благодіяння: вона скоріше приведе мене до Бога, для якого живу й працюю, якому служу й до якого давно прагну». Правитель був здивований такою відповіддю. Доповівши Валенту про непохитність Святого Василія, Модест сказав: «Переможені ми, царю, настоятелем Церкви».

Він організовував чернецтво, упорядковував літургійні відправи, піклувався убогими й боронив скривджених. Матеріальна поміч голодуючим і відважний виступ Василія проти багатіїв під час голоду 368 року здобули йому титул «спасителя Кесарії». Протягом шістьох років священичого діяння Василій чітко виявив свою апостольську ревність. На владичому престолі Василій теж дбав про доброчинність. Славнозвісним було передмістя добродійних установ у Кесарії, яке Василій розбудував власними силами, а вдячний народ назвав його «Василіяною».

«Будь готовий померти за тих, ради яких живеш», – не раз повторював Василій Великий, проживши на світі всього 49 літ.

...У Кападокії фрески промовляють самі за себе. З вигнанням християн перетворені на храми й житло скелі почали заселяти турки та курди. Але після руйнівного землетрусу 1953 року їм заборонили там жити через небезпеку обвалів. З того часу порожнисті всередині конуси й цілі села, які до них примикають, стали частиною безлюдного краєвиду. Не поодинокі випадки, коли тонкі стіни видовбаних зсередини скель вивітрюються, кришаться й обвалюються, виставляючи напоказ створений людьми інтер'єр.

Долина голубів. Долина фей. Рожева долина. Долина любові... Кападокія до сьогодні ховає в собі безліч таємниць та загадок.

Ті, хто мав щастя побувати на батьківщині Василія Великого розповідають, що коли над землею сутеніє, з підземних схованок на вершини скель злітаються душі людей, які жили на Землі ще тоді, коли вона була молодою. Але побачити їх може лише той, хто має чисте серце й не втратив здатності вірити в диво.

Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський

Home Equity Line-of-Credit

Кредитна лінія під заклад хати!
До **$250,000** - Жодних коштів!
На перші **6** місяців знижка
на **0.50%***

*Rates are effective March 22, 2017 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to $250,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 75%. After (6) complete billing cycles at the fixed rate, the rate goes to Prime Rate + Zero (4.000 current Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payments do not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer is subject to change. Certain other restrictions may apply.

Ощадностеві та Пенсійні Сертифікати

18 місяців до 1.21% APY** 24 місяці до 1.26% APY

36 місяців до 1.46% APY 60 місяців до 2.22% APY

Допоможемо Вам легко перенести до нас Ваш 401K або IRA план!

**APY is annual percentage yield. Rates are effective March 22, 2017 and are subject to change without notice.

NOVA UA
FEDERAL CREDIT UNION
Банківські справи по-новому!

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

www.novafcu.com

NCUA

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- Імміграційне право
- Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІММІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA
Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката виграшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація • Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин або для призначення Вашого візиту просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ГЕНЕРАЛЬНЕ КОНСУЛЬСТВО УКРАЇНИ В НЬЮ-ЙОРКУ ЗАПРОВАДЖУЄ СИСТЕМУ ЕЛЕКТРОННОГО ЗАПИСУ НА ПРИЙОМ

Шановні громадяни України!

Генеральне консульство України в Нью-Йорку вже третій рік поспіль успішно оформлює паспорти громадянина України для виїзду за кордон нового типу, так-звані біометричні паспортні документи.

Після запровадження влітку цього року безвізового режиму поїздок громадян України до країн Європейського Союзу саме цей тип паспорта, починаючи з липня цього року, надав право його власнику скористатися можливістю безвізової подорожі до країн ЄС.

Разом з тим, через значний інтерес, який викликала ця історична подія у середовищі українців, у тому числі тих, які проживають за кордоном та, зокрема, у США, кількість звернень до консульської установи з клопотаннями про оформлення біометричних паспортів різко зросла.

В умовах відсутності достатнього приміщення в будівлі Генконсульства для того, щоб розмістити в ньому відразу всіх бажаючих подати заяву для оформлення біометричного паспорта, а також через специфіку роботи обладнання для введення даних про особу до паспортної системи та фотографування, це, в свою чергу, як засвідчила практика, призвело до створення черг перед будинком нашої установи, тривалих очікувань (подеколи по декілька годин), що, на нашу думку, є абсолютно неприйнятною та нецивілізованою формою роботи зі співвітчизниками у XXI столітті.

Таким чином, після проведення ретельного аналізу ситуації та кількості звернень до Генконсульства з паспортних питань Генеральним консульством було прийнято рішення про запровадження **з 1 січня 2018 року системи електронного запису на прийом.**

Для запису достатньо зайти на веб-сторінку www.nypassport.net та здійснити 3 прості кроки:

1. Ознайомитися з порядком та вимогами щодо оформлення біометричного паспорта.

2. Завантажити, роздрукувати та заповнити відповідну заяву.

3. Обрати зручний для подання заяви та інших необхідних документів день та час.

Переконані, що такий підхід на сьогодні є виправданим та таким, що здатен зекономити ваш час та зробити відвідання консульської установи максимально комфортним та швидким.

Принагідно інформуємо, що на першому етапі роботи системи запис на прийом буде можливий на перші два місяці роботи (січень та лютий 2018 року) з поступовим відкриттям для запису наступних місяців. Також з 1 січня планується змінити графік прийому відвідувачів з паспортних питань, додавши до нині існуючих годин прийому громадян (у понеділок з 9-ї до 12-ї; в середу з 9-ї до 12-ї та в другій половині дня з 2-ї до 5-ї) також прийом у другій половині кожного понеділка (з 2-ї до 5-ї години по полудні).

Просимо також вашого сприяння у поширенні цієї інформації серед української громади з тим, щоб поінформувати про очікувані зміни максимальну кількість бажаючих відвідати Генеральне консульство для оформлення біометричного паспорта та, тим самим, звести до мінімуму кількість тих, хто через необізнаність з новим порядком буде змушений повторно відвідувати консульську установу для подання необхідного пакета документів.

Тож чекаємо на вас у новому році в обраний вами зручний час.

До зустрічі!

З повагою,
Генеральне консульство України в Нью-Йорку

«Нова газета» –
український громадсько-політичний тижневик
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор –
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США – Катерина Кіндрась
Позаштатний кореспондент – Тетяна Маккой
Дизайн – Наталя Цапик

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЮТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
(917) 324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції: 64-15 Dicloric Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет-сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

Nova gazeta –
the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York
Publisher and editor-in-chief –
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA – Kateryna Kindras
Freelance journalist – Tetiana McCoy
Design – Natalia Tsapyk

The publisher may not have the same standpoints with author of printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads.
Editorial Office: 64-15 Dicloric Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: (917) 324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

НА **SHARE** ТА **COVERDELL** РАХУНКАХ

IRA **2.02% APY**

Вклади на рахунки IRA додатково застраховані федеральним законом на суму $250,000 для депозитів і вкладників. Права у IRA (включно з Coverdell Education Savings Accounts (CESA)) регулюються федеральними законами. Пропонована процентна ставка може змінюватися. Для детальнішого ознайомлення з правилами використання IRA та CESA рахунків, читайте наш "Truth in Savings Disclosure". Скористайтеся послугами свого податкового радника щодо суми вкладу на IRA і CESA. За більш детальною інформацією про переваги IRA рахунка завітайте до найближчого бюро Кредитівки "Самопоміч" або зателефонуйте на безплатний номер 888.222.8571

VISA Platinum | **КРЕДИТНІ КАРТКИ**

БЕЗ РІЧНОЇ ОПЛАТИ
НИЗЬКА ФІКСОВАНА ПРОЦЕНТНА СТАВКА

ЗАРЕЄСТРУЙТЕСЬ ОНЛАЙН
SELFRELIANCE.COM

За додатковою інформацією телефонуйте на номер 888.222.8571

ДЛЯ ВАС
НЕЗАЛЕЖНО ВІД ПОГОДИ

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

62,000+ БЕЗПЛАТНИХ ATMs

*БЕЗКОШТОВНО, ЯКЩО ВИ ОТРИМУЄТЕ ДОСТУП ДО СВОГО РАХУНКУ В САМОПОМОЧІ ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИХ МЕРЕЖ:

STAR sf
Allpoint

*Знімайте кошти безкоштовно у випадку, коли Ви отримуєте доступ до свого рахунку в Самопомочі через Allpoint™, Star sf® або Co-op® мережі. Будь ласка, дивіться нашу truth-in-savings брошуру за більш докладною інформацією стосовно використання чекового рахунку в Самопомочі

ЗРУЧНО та надійно
ЧЕКОВІ РАХУНКИ

БЕЗ МІСЯЧНИХ ОПЛАТ • БЕЗ МІНІМАЛЬНОГО БАЛАНСУ
БЕЗКОШТОВНА VISA® DEBIT КАРТКА
ВІЛЬНИЙ ДОСТУП ДО СВОЇХ РАХУНКІВ ЧЕРЕЗ ІНТЕРНЕТ

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небудь бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок: $50 і $200 на діловий чековий рахунок. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть стягуватись додаткові кошти. Ставки та вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Тільки для теперішніх та майбутніх членів. Докладні інформації подані у www.selfreliance.com/disclosures/. Пропозиції можуть бути змінені чи скасовані без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 888.222.8571

NCUA
Full Financial Services

Home Office: 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500
SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
724 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60 C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfrelianceny.org; Website: www.selfrelianceny.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

SRNYFCU NMLS# 699320

EQUAL HOUSING LENDER

*New cars – up to 85% of Purchase Price, $50,00 maximum per loan.